

INTERVJU:
Ivana Selmani, prof.

TEMA BROJA:
Kad se umjetnosti prožmu...

Prag iz druge
perspektive

Prag

Izdavač:

Umjetnička škola Luke Sorkočevića
Dubrovnik, Strossmayerova 3
tel/fax: 324 640 / 324 642
www.usls.hr
e-mail:sorgo@usls.hr

Za izdavača:

Dživo Brčić, prof.

Uredništvo:

Emanuela Trostmann, 3. r.
Ivana Kodrič Kesovia, prof.

Suradnici:

Carolina Barbarić, 1. r.
Ena Barčić, 1. r.
Tana Michl, 1. r.
Kristiana Šain, 1. r.
Jelica Šabadin, 1. r.
Ina Žderić, 1. r.
Franka Erceg, 2. r.
Dafnie Nicole Joven Fernandez, 2. r.
Marija Kalinić, 2. r.
Antonela Knežević, 2. r.
Marijana Murati, 2. r.
Tara Šipčić, 2. r.
Ernest Vierda, 2. r.
Rea Vukosavić, 2. r.
Laura Divković, 3. r.
Anamarija Kasalo, 3. r.
Lidija Tomašković, 3. r.
Jakov Varezić, 3. r.
Lovro Barišić, 4. r.
Ivana Blažević, 4. r.
Maroje Katušić, 4. r.
Lovro Kovačević, 4. r.
Isabella Pendo, 4. r.
Karmen Rihter, 4. r.
Ana Roko, 4. r.
Lucijan Selmani, 4. r.
Lucija Šimunović, 4. r.
Ivo Vodopija, 4. r.
Marina Kljunak Čuić
Antun Nodilo, prof.

Lektorica:

Ivana Kodrič Kesovia, prof.

Grafičko rješenje naslovnice:

Ivana Kodrič Kesovia, prof.

Grafički urednik:

Maro Krile, prof.

Tehnička priprema:

Maro Krile, prof.

Tisak:

Fotostar

Prošla je još jedna vrlo zanimljiva školska godina! Nekima je donijela veselje izleta, uzbuđenje maturalne zabave, entuzijizam pred izložbu ili koncert te mnogo novostarijih susreta!

Bez obzira na ovogodišnja nastavna iskustva, koja su svakome osobna i drugačija, nadamo se da ste ponešto naučili, i povrh svega, da ste se dobro zabavili.

Kreću praznici, a zajedno s njima i dugo očekivani odmor...

Želimo vam ugodno čitanje!

Sve najbolje do sljedećeg susreta!

Vaše uredništvo

Jučer – danas – sutra 4

- INTERVJU: Ivana Selmani, prof.
- TEMA BROJA: Kad se umjetnosti prožmu...

Novi susreti 13

- SHAKESPEARE na EXit
- Dani kulturnih i kreativnih industrija 2016.
- Posjet Dječjeg vrtića Cavtat
- „Rukama složeno“
- „Cvjetna raskoš“
- „Glazbom protiv rata“
- Koncert povodom blagdana sv. Nikole
- Posjet učenika Gimnazije sveti Kliment Ohridski iz Ohrida
- Učiti je zabavno
- Škole – prijatelji
- „Ljubav u Damasku“
- Koncert za sve glazboljupce!
- Gostovanje mješovitog zbora Umjetničke škole Luke Sorkočevića u Sarajevu
- Koncert učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom
- „Tradicijsko češljanje dubrovačkog kraja“
- Nastup školskog orkestra u Osnovnoj školi Ivan Gundulić
- „Tišina Molim!“
- Završni koncerti u palači Sponza
- Ples, ples...
- Točka na (i)zložba!

Iz naše mašte 29

Nostalgija 32

- Prag iz druge perspektive
- „Venecija sjeverne Europe“
- Grad na Miljacki
- „Vječni Grad“ (la Città Eterna)
- „Glazba stvara prijateljstva“

Odvaži se, pobijedi! 40

- 54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, Split
- 54. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe - komorni sastavi, Zagreb
- Međunarodno violinističko natjecanje „Poreč-fest“
- 55. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe - orkestri, Zagreb
- Gradsko natjecanje mladih Crvenog križa
- Međunarodno natjecanje „Daleki akordi“, Split/ Kaštela
- Međunarodno natjecanje Woodwind & Brass, Varaždin 23. - 31. ožujka 2017.
- 55. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, Zagreb 1. - 8. travnja
- Međunarodno natjecanje pijanista Memorijal Jurica Murai i Murai Grand Prix
- 20. federalno otvoreno natjecanje, Čitluk 24. - 27. travnja 2017.

Nešto malo drukčije 46

- Tragedija kao zavođenje u Had
- Čovjek „nazbilj“
- Nepoznato o poznatom
- „Eter nad Berlinom“
- Kad bih mogao promijenio bih... ŠKOLSTVO!

Kad vrijeme stane 53

- Maturalna zabava
- Glazba govori tisuću riječi
- Slika – to sam ja!
- Iuventus ventus. (Mladost ludost.)

Intervju: IVANA SELMANI, prof.

fotografija preuzeta s: <http://www.dubrovniknet.hr>

Izložba „Bella vista“ održala se u listopadu i studenom 2016. godine. Izložbu je napravila akademska slikarica i profesorica Ivana Selmani. Budući da me se izložba jako dojmila, ali istovremeno i zaokupila različitim pitanjima, odlučila sam u razgovoru s profesoricom Selmani dobiti odgovore na njih.

■ Što je za Vas umjetnost?

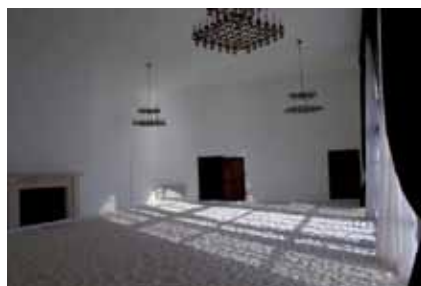
Za mene je umjetnost jedna disciplina kojom kroz određeni medij prenosimo nešto osobno, nekakvu ideju koja onda, u velikom broju slučajeva, postane javna, tj. nastaje umjetničko djelo. Umjetnost je po meni proces otkrivanja ideja, realizacija ideja u pravoj mjeri te odvažnost, upornost i puno, puno rada. Umjetnika također formira, po mom mišljenju, i visoki stupanj obrazovanja, opće kulture i podneblje u kojem sam umjetnik djeluje.

■ Zašto i kako ste odlučili postati umjetnica?

Vjerujem da me je okolina u kojoj sam odrasla poprilično oblikovala za donošenje takve odluke. Moj nono bio je arhitekt. S oduševljenjem sam ga gledala kako danima i noćima neumorno izrađuje nacрте za svojim radnim stolom. Osim toga uvijek je nešto lijepo izrađivao za mene i moju braću, a sve trenutke stvaranja znatiželjno sam promatrala. Mnogi članovi naše obitelji bavili su se umjetnošću profesionalno ili iz razonode. Na kraju krajeva i grad i njegova kultura u okruženju koje sam odrasla vrlo je umjetnički inspirativna. Kao dijete pohađala sam i muzičku školu. Glazba je u našoj obitelji također imala važnu ulogu. U jednom trenutku shvatila sam da sam prelijena ili nedovoljno nadarena za ozbiljnije bavljenje glazbom te sam se prestala njome svirački baviti. Ipak, ja ju obožavam i mislim da glazba koju susrećemo jako utječe na formiranje svake osobe pa tako i na nas likovne umjetnike, odnosno želim reći kako su sve umjetničke discipline jako vezane i ovisne jedna o drugoj.

■ Možete li nam nešto reći o Vašoj posljednjoj izložbi? Što Vas je inspiriralo?

Moja samostalna izložba „Bella vista“ koja se održala u listopadu i studenom 2016. godine u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik sastojala se, recimo to tako, od tri dijela. U prvoj istočnoj sobi, nalazile su se najnovije slike nastale 2016. u tehnici ulja na platnu. Formatu su velikih dimenzija i rađeni su po uzoru na stare obiteljske fotografije kojih su motivi kupača i kupališta uglavnom snimljeni na Lokrumu ili ispod Boninova u vremenu tridesetih godina prošlog stoljeća. U istoj prostoriji nalazilo se i šesnaest minijaturnih crteža rađenih u tehnici ugljena na papiru dimenzija 3*4 cm, otprilike veličine poštanske marke. Ovaj ciklus crteža nastao je 2013. i zove se „Na Dančama“. Za ovaj sam rad 2014. dobila 2. nagradu na T-HT natječaju za suvremenu umjetnost. Ciklus crteža mi je otkupljen i postao je vlasništvo Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu te se tamo nalazi u stalnom postavu. U središnjoj prostoriji Umjetničke galerije na podu bilo je postavljeno šest tona soli za rad „Sol“. Kako ta središnja soloča Umjetničke galerije ima veliki otvor sa staklenim vratima, kroz taj otvor pruža se predivan pogled na horizont, more i Lokrum. Taj pogled toliko je čaroban da me je to potaklo na razmišljanje kako bi bilo da se slična situacija dogodi u ovoj prostoriji. Tako sam sol, koju sam za potrebe ove izložbe dopremila iz stonske solane, postavila na pod te povezala pejzaž koji se nalazi izvan galerije s interijerom saloče, promijenivši

fotografije: Ivana Selmani, prof.

identitet tog prostora. U saloči se osjetio miris soli, čulo škripanje od gaženja po soli i prostorija je ovisno o intenzitetu svjetla, odnosno dobu dana, mijenjala boje s predivnim bljeskovima kristala. Tako sam dio pejzaža povezala sa zatvorenim prostorom kroz asocijaciju soli. U mnogima je ovaj rad pobudio nekakve lijepe osjećaje i drago mi je zbog toga. U trećoj prostoriji nalazila su se dva video rada pod nazivom „Prozor u dvorište“. Oba su bila snimljena s pozicija nekad postojećih, a sada zatvorenih prozora u toj prostoriji i oba imaju statičan kadar, pogled na Lokrum. Jedan video je snimljen u svitanje dana i on se projicira na mjestu istočnog prozora, a drugi za vrijeme zalaska i projiciran je na zapadnom prozoru.

■ **Što za Vas predstavljaju minijature koje ste napravili?**

Za mene minijature iz ciklusa crteža „Na Dančama“ predstavljaju nekakve životne situacije na jednom za mene vrlo važnom mjestu, a to je kupalište Danče na kojem sam

odrasla i gdje se i dandanas kupam. Danče predstavljaju nekakvu vanvremensku kapsulu. Ovi maleni formati dočaravaju snagu ljepote prirode i predstavljaju mir i spokoj koje još uvijek tamo pronalazim i osjećam se baš kao što su i generacije prije mene, a nadam se i mnoge nakon mene.

■ **Koliko Vam je vremena trebalo za cijelu izložbu?**

Kada se dogovara jedna tako ozbiljna samostalna izložba, obično čitav proces od dogovora, planiranja do realizacije traje od godinu do dvije godine dana. No ova je izložba praktički nastajala pune tri godine. Za kraj poruka učenicima.

■ **Draga profesorice, što biste za kraj željeli poručiti našim učenicima, mladim umjetnicima?**

Vjerujte vlastitoj intuiciji, vjerujte u svoje ideje, budite slobodni, iskreni i odvažni!

Kristiana Sain, I. srednje

fotografije preuzete s:
<http://www.dulist.hr>

TEMA BROJA:

Kad se umjetnosti prožmu...

Umjetnost – osobita ljudska djelatnost čije se značenje konstituira u složenom komunikacijskom procesu između umjetnika, umjetničkog djela i publike; stvaralačka djelatnost osnovana na osjetilnosti i izražena pomoću govorne ili pisane riječi, glasa, linija, boja, pokreta, plastičnog oblika, konstrukcije i dr.

Andre Kohn (1972.), „Tango“

Umjetnost je možda još više od ove definicije. Ona oblikuje, ispunja, nadahnjuje, uljepšava, oplemenjuje i daje smisao. Zašto umjetnost? Zapravo odgovor je jednostavan, umjetnost nam pomaže razumjeti život, mi ju doživljavamo kao poetsku esenciju života, ona nije van života, ona je dio nje. Ništa je ne može objasniti jer se ona jednako kao i život mora iskusiti.

Povijest nas uči da su se u različitim okolnostima, bilo društvenim, bilo gospodarskim, ili pak svjetonazorskim, pojavljivali različiti stilovi. Ponekad su se oni miješali što je dovodilo do stilskog pluralizma. Isto tako, umjetnička su se područja često puta ispreplitala ili pak utjecala jedna na drugu. Tako je jedna vrsta umjetnosti utjecala na drugu i slično. Mi primjerice razlikujemo renesansnu književnost, slikarstvo, arhitekturu, glazbu...

Svaka od ovih vrsta umjetnosti sadržava zajedničke osobitosti, stoga je vidljivo kako se renesansne odrednice, primjerice sklad, harmonija, preciznost, mogu jednako pronaći u svakom od navedenih područja.

Na primjeru baroka kao jednog od znakovitih stilskih razdoblja možemo uvidjeti koliko su ti utjecaji bili snažni i na koji su se način međusobno dodirivali književnost, kazališna umjetnost, slikarstvo, kiparstvo, glazba i arhitektura. Kasnije će se pojavom filma i shvaćanjem plesa kao umjetnosti jednaki utjecaji ponavljati i u modernim vremenima. Značenje riječi barok zapravo je vrlo zanimljivo. Prema definiciji iz enciklopedije Hrvatskog zavoda „Miroslav Krleža“ taj „stilsko-povijesni i periodizacijski termin u povijesti likovnih umjetnosti, glazbe i književnosti, etimološki se dovodi u vezu (prema shvaćanju francuskih i njemačkih stručnjaka) sa španjolskim barrueco ili portugalskim barroco (tamni biser nepravilna oblika, možda od arapski burka)“. Riječ se potkraj ranoga novog vijeka proširila u većini europskih jezika, postavši metaforičkom oznakom za formalno nezgrapne ili neobične proizvode umjetničkog obrta, a zatim i za loš ukus uopće. U 18. st. više se autora

Francesco Borromini (1599.-1667.), Fasada crkve San Carlo alle Quattro Fontane u Rimu

Dvorac Versailles snimljen iz zraka

Dvorac Versailles iznutra

poslužilo njome kao pogrdnom oznakom za umjetnost 17. st., npr. za **arhitekturu** Francesca Borrominija, s namjerom da istaknu njezinu prekomjernu kićenost i ishitrenost. Potkraj 19. i početkom 20. st. pojam je postupno izgubio pogrdno značenje i postao oznaka za bitna obilježja umjetnosti između renesanse i klasicizma, ustalivši se najprije na području proučavanja likovnih umjetnosti, odakle se proširio i na druga područja. Tendencije koje se u pojedinim umjetnostima nazivlju baroknima nisu vremenski posve podudarne: u likovnoj umjetnosti i književnosti barokna su obilježja tipična uglavnom za 17. st., i to više za prvu polovicu, a u povijesti glazbe pojmom barok obuhvaća se razdoblje do sredine 18. st.

Barok je tako, kao razdoblje naglašene virtuoznosti i neumjerene kićenosti, svoje tragove ostavio u svim područjima umjetnosti: njegov put vodi od slikarstva, književnosti do glazbe, arhitekture i kiparstva. Iako u samome početku prisutan samo u Italiji, točnije u Rimu koji je tada (kao i danas) značajno kulturno i umjetničko središte, brzo se širi po svim europskim zemljama i inspirira mnoge talentirane pisce, glazbenike, kipare, arhitekta i slikare, pa čak i današnji modni izričaj.

Postoji više pretpostavki o nastanku samog baroka: većina teoretičara smatra da je on nastao kao posljedica posve suprotne, skladne i uravnotežene renesanse, tj. radi potrebe za velikom i neobičnom promjenom, dok drugi dio smatra da je upravo Luj XIV. (1638.-1715.), poznat još i

kao Bogomdani, Veliki i Kralj Sunce, francuski kralj, simbol moći, slave i raskoši, zaslužan za širenje baroka i njegove mode po prostoru čitave Francuske.

Za vrijeme njegove vladavine u Francuskoj se tako razvio Luj XIV. stil koji upravo u okviru koncepcije razvijenoga baroka teži za monumentalnošću i primjenom klasičnih antičkih elemenata. Njegovo je glavno ostvarenje u graditeljstvu dvorac Versailles nedaleko od Pariza, simbol apsolutističke i centralističke monarhije. Gradnju Versaillesa započeo je 1661. Louis Le Vau, a konačan oblik dao mu je Jules Mansart-Hardouin.

Arhitektura Versaillesa i njegovi raskošni interijeri bili su uzor ostalim realizacijama toga stila. Golemi park, koji je njegov sastavni dio i prototip geometrijski koncipiranoga tzv. francuskoga parka, zatim interijeri građevina bogato urešeni slikarskim i kiparskim radovima, mramorom, ra-

„Tajna umjetnosti leži u tome da sve svoje sile posvetimo onom na što se odlučimo.“

Joseph Haydn

„Dosadno je kazalište kada na sceni ne vidiš ljude, već glumce.“

Vasilij Ključevski

„Likovna umjetnost je nešto što poezija ne može opisati; poezija je nešto što likovna umjetnost ne može naslikati.“

N.A.

„Slikanje je iskrenost umjetnosti. Ne postoji način varanja. Ili je dobro, ili je loše.“

Salvador Dalí,
u časopisu People (1976.)

„Ne možeš postati umjetnik ako nemaš talenta, ali talent bez rada je ništa.“

Émile Zola

Giovanni Battista Gaulli (1639.-1709.), „Trijumg Isusovog imena“; freska sa štuko ukrasima, Il Gesu, Rim

Artemisia Gentileschi (1593.-1653.), „Marija Magdalena“ (autoportret)

Jacob van Ruisdael (1628.-1682.), „Pejzaž s mlinom“

Diego Velazquez (1599 .-1660.), „Male dvorske dame“

dovima u štuku i kovini, zrcalima te tapiserijama, namještaj koji je masivan i jednostavna oblika izrađen od skupocjena drva i urešen reljefima i ornamentima od kovine te bogato intarzirani kornjačevinom, bjelokosti, sedefom i sl. (veliki naslonjači, kreveti s baldahinima, stolovi s mramornim pločama). Glavni majstor pokućstva bio je ebanist André Charles Boulle, a takav način urešavanja prozvan je po njemu *boulle*.

Kad je barokno **slikarstvo** u pitanju, sveprisutnu kićenost i dinamiku upotpunjuje kontrast svjetla i tame, jake boje, zatvorena i duboka kompozicija... Teme su najčešće biblijski motivi naslikani na zidovima različitih crkava tog vremena, (Giovanni Battista Gaulli). Krajolici (Jacob van Ruisdael), mrtva priroda (Willem Kalf), portreti (Artemisia Gentileschi) i aktovi (Diego Velazquez) postaju samostalne slikarske teme umjetnika, preuzimaju se svi ili samo određeni elementi, čije su pozadine toliko tamne da ostavljaju dojam surove hladnoće, koncentrirajući se na likove i njihov karakter (Diego Velazquez).

Jedna od najpoznatijih baroknih slika svakako je „Noćna straža“ ili „Vojna družba kapetana Fransa Banninga

Cocqa“, djelo nizozemskog slikara Rembrandta van Rijna. Polovicom svoje karijere, Rembrandt je postao vodeći portretist u Amsterdamu, a s obzirom kako je u protestantskoj Nizozemskoj crkveno sponzorstvo bilo u padu, zamijenile su ga svjetovne skupine poput liječnika, vojnika ili upravitelja nekih ustanova. Rembrandt je „Noćnu stražu“, upravo uradio za jednu vojnu skupinu (arkebuzirsku četu) koja je održavala mir u slobodnom gradu Amsterdamu i izvorno je stajala u odajama amsterdamske civilne zaštite. 1715. godine, prilikom selidbe iz odaja civilne zaštite u amsterdamsku gradsku vijećnicu, slika je skraćena sa sve četiri strane. To je učinjeno kako bi se slika uklopila između dva stupa, a nažalost to je bila standardna praksa prije 18. stoljeća. Tako je slika izgubila dva lika na lijevoj strani, vrh slavluka, balustradu i rub stuba.

1817. godine slika je preseljena u novi Rijksmuseum u Amsterdamu, gdje je smještena u posebnu prostoriju nazvanu Galerija „Noćne straže“. Od tada je slika samo jedanput bila premještena i to za vrijeme Drugog svjetskog rata kada je bila smotana i skrivena u bunker.

Nakon restauracije 1940. godine kojom se uklonio tamni

Rembrandt van Rijn (1606.-1669.), „Noćna straža“, 1642.; ulje na platnu; 371 × 437 cm

Kopija slike iz 1712. god. (Nacionalna galerija, London) s linijama po kojima je originalno platno skraćeno.

lak, pokazalo se kako je riječ o znatno svjetlijoj slici no što se ranije vjerovalo. 1975. godine jedan je kuhar, kojega su otpustili iz nizozemske kraljevske mornarice, isjekao ovu slavnu sliku. Slika je toliko ukorijenjena u nizozemsku kulturu, te se Nizozemci često identificiraju s njom, da je nesretni kuhar vjerovao kako se osvećuje samoj Nizozemskoj.

Slika je još jednom bila žrtva napada, 1990. god., kada je jedan čovjek posprejao kiselinom iz skrivene boce spreja. Zahvaljujući brzom intervenciji stražara, koji su odmah sliku posuli vodom, uništen je bio samo površinski zaštitni sloj i slika je brzo restaurirana.

Na ovoj slici nalazi se skupni portret vojne čete koju iz Amsterdama vodi kapetan Frans Banning Cocq (i pukovnik Willem van Ruytenburch) na vojnu vježbu. Gradske zidine, predstavljene portalnim lukom, podsjećaju na antičke rimske slavoluke. Na taj način Rembrandt podsjeća gledatelje da su Nizozemci slobodan narod koji je svrgnuo svoje španjolske osvajače, poput Rimljana koji su svrgnuli Etrušćane. Dva vojnika koja stoje ispred skupine čine vizualnu vezu između gledatelja i skupine. Kapetan pruža svoju ruku u gesti kojom nas poziva da sudjelujemo u događaju. Svjetlost kojom je osvjetljena njegova ruka baca sjenu na žutu jaknu njegova prijatelja koja je u istoj ravnini crvene lente na njegovim prsima.

Rembrandt je likove podijelio na nekoliko manjih skupina i portretirao ih u pokretu, umjesto u dotada uobičajenoj statičnoj pozi. Neuobičajenu interpretaciju skupnog portreta naglasio je i složenim svjetlosnim efektima kojima su lica definirana gradacijama svjetlosti i tame. Svaka figura doimlje se kao portret, uključujući i izrazito svijetlu ženu u žutom. Na njenom pojasu visi ptica. Iza barjaktara, Rembrandt je naslikao i samoga sebe; vjerojatno svoj najneupadljiviji autoportret.

Barokna se umjetnost odražava i kroz **književnost**. Taj vladajući književni stil u 17. st., obilježen je gustom uporabom figura (metafora, antiteza, usporedbi i sl.), objedinje-

nih pod zajedničkom figurom *conchetto* koja se temelji na vještini pronalaženja sličnosti između pojava i predmeta koji su naizgled vrlo različiti. To je vrlo domišljat i oštro-uman način izražavanja, šala, duhovitost, a u neposrednoj je vezi s temeljnom funkcijom baroknog teksta – on proizvodi čuđenje. Shvaćanje književnog baroka kao stila bogata figurama lako je provjerljivo na književnoumjetničkim tekstovima toga vremena, pri čemu se često zanemaruje tematska inovativnost, a estetička se uspjelost tih tekstova dovodi u ovisnost o količini, domišljatosti i uzajamnoj svezi figura u njoj upotrijebljenih. Uzorni su za tu tendenciju opusi dvojice najpoznatijih i najutjecajnijih pjesnika iz razdoblja oko 1600. godine: Talijana Giambattista Marina i Španjolca Luisa de Góngore. Obojica su, svaki u svojem okružju, povukla za sobom više sljedbenika i epigona, koji se nazivlju marinistima, odnosno gongoristima.

Baroka je bilo i u hrvatskoj lirici 17. st. U Dubrovniku su izravni utjecaji Marina i marinizma potaknuli pojavu baroknih značajki u lirici prvih desetljeća 17. st. Osim nekoliko pjesama Ivana Gundulića, barokne su tendencije snažno obilježile zbirku Ivana Bunića Vučića „Plandovanja“, u kojoj ima mnogo pjesama temeljenih na nizanju ili ulančivanju domišljatih metafora ili artificijalnih antiteza. Odjeka baroka, ali ponešto zakašnjelih i oslabljenih, ima i u lirici sjevernohrvatskog pjesnika Frana Krste Frankopana. Na području dramske književnosti istaknuo se Pedro Calderon de la Barca poznat po svom djelu „Život je san“, a najznačajniji epičar ovog vremena je Lodovico Ariosto koji je napisao ep „Bijesni Orlando“. Tom se tipu epa pridružuje i najuspjeliji barokni spjev hrvatske književnosti, „Osman“ Ivana Gundulića, u kojem se obrađuju razmjerno svježiji povijesni događaji (tursko-poljski sukob kod Hoćima 1621. i svrgnuće sultana Osmana II. 1622.).

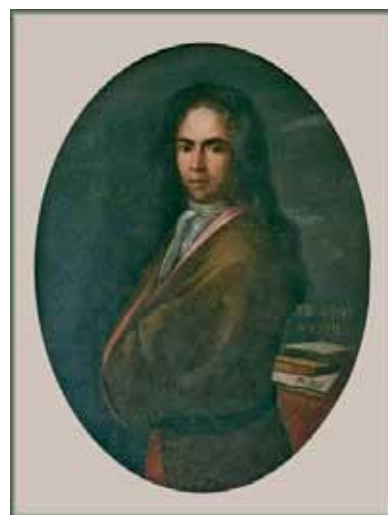
U Dubrovniku je na Zelenoj placi, odnosno Gundulićevoj poljani, 1893. godine podignut spomenik Ivanu Gunduliću, a izradio ga je kipar Ivan Rendić. Spomenik je oštećen u 2. svjetskom ratu u bombardiranju 1944. godine i tom je

Giambattista Marino (1569.–1625.)

Luis de Gongora (1561.–1627.)

Ivan Gundulić (1589.- 1638.)

Ivan Rendić: spomenik Ivanu Gunduliću, 1893.

prigodom u njegovom postolju pronađena povelja zakopana prilikom gradnje, a čiju je kopiju arhivirao Baldo Kosić, kustos tadašnjeg Domorodnog muzeja. Nakon obnove povelja je vraćena u spomenik. Na dnu spomenika nalaze se četiri reljefa s prizorima iz „Osmana“: Sloboda (Stari Ljubdrag misli na Dubrovnik, a sa strane mu se približavaju Turska i Venecija u liku zmaja i lava), Blaž blagoslivlja kršćansku vojsku, Otmica Sunčanice te Pobjeda kralja Vladislava nad Turcima.

Poznati hrvatski slikar Vlaho Bukovac (rođen 1855. u Cavtatu, umro u Pragu 1922.) također je odao počast ovom velikom dubrovačkom pjesniku naslikavši sliku pod nazivom „Gundulićev san“. Slika je danas izložena pod nazivom „Gundulić zamišlja Osmana“. Na njoj je prikazan Ivan Gundulić, zavaljen u dubravi dok sanja ili zamišlja prizor koji će uključiti u „Osmana“, a jedna od šumskih vila tek što ga nije ovjenčala lovorom. Bukovac je naslikao i „Razvitak hrvatske kulture“, golemu kompoziciju iz 1913. godine, smještenu iznad središnjeg nosivog luka u Velikoj čitaonici u Hrvatskom državnom arhivu. Slikana svijetlom kromatskom skalom, bojama mjestimice prozračnim poput akvarela, prikazuje povorku od 27 hrvatskih velikana, među kojima je i Ivan Gundulić.

Kao pojam i termin prenesen iz povijesti likovnih umjetnosti, barok na području **glazbe** označava doba približno od 1600. do 1750. U starijoj povijesti glazbe još se naziva

razdobljem generalbasa i koncertirajućeg stila. U glazbenom baroku oživljavaju spekulativni nazori potpomognuti spoznajama iz astronomije, matematike i akustike (J. Kepler, M. Mersenne, J. Sauveur), a filozof Leibnitz to najbolje formuliра 1712. definirajući „glazbu kao brojevenu vježbu podsvjesnoga“. S druge strane, praktička se umjetnička glazba shvaća kao tonski govor i veže se uz retoriku (učenje o figurama) i psihologiju (učenje o afektima). Bit barokne estetike glazbe, kao predstavljanja i izazivanja strasti, izgradili su R. Descartes, M. Mersenne, A. Kircher i J. Mattheson. Teorija kompozicije glazbenog djela zahtijeva faze pronalaska (*inventio*), rasporeda (*dispositio*), razradbe (*elaboratio*) i ukrašavanja (*decoratio*). Glazbu baroka karakterizira postojanje neprekinute linije basovskoga registra (*basso continuo*) s implicitnom harmonijom, što ga izvode trzalačka i gudačka glazbala, te glazbala s tipkama, pojedinačno ili u ansamblu, nad kojom se, često improvizirajući i s mnogo ukrasa, kreću koncertantne dionice solističkih glazbala ili glasova.

Dok je narodna glazba baroka nezabilježena i izgubljena, povijest umjetničke glazbe viših slojeva dobro dokumentira njezino izvođenje u raznim društvenim kontekstima na aristokratskim dvorovima i bogatim građanskim priredbama, u crkvama, gradovima i opernim kazalištima.

Kao jednu od znakovitih glazbenih vrsta ističemo operu koja je nastala u Firenzi oko 1600., kada su, nakon dva desetljeća rasprava u dvama učenim krugovima (tzv. firentinske Camerate) u plemićkim mecenatskim kućama Bardi i Corsi, nastale prve tzv. melodrame, scenska zbivanja u kojima se prikazivani tekst pjevao solistički ili u ansamblu uz pratnju jednoga ili više glazbala. Prve sačuvane opere skladali su Jacopo Peri („Dafne“, 1597.; „Euridika“, 1600.) i Giulio Romolo Caccini („Euridika“, 1600.); njihovi su libreti pisani na temelju predložaka iz djela Tassa, Guarinija i Ovidija, a bile su uglazbljene pastoralne drame. Isto tako neki su slikari naslikali pojedine prizore iz ovih djela što je dokaz o tome kako različite vrste umjetnosti utječu jedna na drugu. Tijekom baroka opera se kao najrafiniranija zabava kasnoga feudalizma iz Italije prenosi diljem Europe. U Italiji se tijekom 17. st. počinju razlikovati tri operne škole: venecijanska, rimska i napuljska. Začetnik je venecijanske škole najznatniji skladatelj ranoga baroka Claudio Monteverdi. Njegov „Orfej“ iz 1607. najstarija je sačuvana operna partitura u povijesti s izvornom bogatom i raznolikom

Vlaho Bukovac (1855.-1922.), „Gundulićev san“, 1894

Vlaho Bukovac: „Razvitak hrvatske kulture“, 1913.

Giovanni Battista Tiepolo (1696.-1770.), „Dafne bježi od Apolona“, 1744.

Gian Lorenzo Bernini (1598.-1680.), „Apolon i Dafne“

Anne Vallayer-Coster (1744.-1818.), „Attributes of Music“, 1770.

instrumentacijom. U Veneciji se 1637. otvara i prvo javno operno kazalište za publiku (Teatro San Cassiano).

U Rimu se ističe Alessandro Stradella, a u Napulju Alessandro Scarlatti. U 18. st. djeluje najveći operni libretist svih vremena, Pietro Metastasio, na čijih je 57 libreta skladano više od 1000 opera. Baroknu operu općenito karakteriziraju raskoš pozornice (strojevi, para, vatra) i kostima te vladavina virtuoznih i kultiviranih pjevača *bel canto* (kastroti za visoke položaje). Potkraj baroka (1733.) „Služavkom gospodaricom“ Giovannija Battiste Pergolesija započinje popularni žanr šaljive opere (*opera buffa*) kao izraza građanske protuteže aristokratskoj ozbiljnoj operi (*opera seria*). U Francuskoj se opera ustaljuje kao „lirska tragedija“ sa specifičnim naglascima na zborovima i baletnim prizorima. U germanskim zemljama najznačajnija su barokna operna središta Hamburg (javno kazalište od 1678.), Dresden i Beč, a posvuda prevladava tip manjega dvorskoga kazališta.

U baroku do izražaja dolazi i oratorij (glazbeno-instrumentalni crkveni neliturgijski oblik u kojem se spajaju elementi duhovnih vježbi s madrigalsko-opernom monodijom), zatim crkvena glazba (moteti, mise, kantata, muka, orguljska glazba), glazba za instrumente s tipkama (orgulje, čembalo i glasovir, zatim trzalačka glazbala lutnja i teorba).

Kod ostalih instrumenata zanimljivo je da se instrumental-

na porodica violina početkom baroka odvaja od porodice viola i postupno će u skladbama i graditeljstvu doživjeti velik procvat te se pretvoriti u temelj modernog orkestra. Znamenite su talijanske barokne graditeljske dinastije gudačkih glazbala Amati, Stradivari i Guarneri. Uz orkestralnu i komornu glazbu osobito se u Italiji razvija solistička literatura (sonate, koncerti) za violinu. Najpoznatiji su skladatelji B. Marini, A. Corelli, T. Albinoni, P.A. Locatelli, te navlastito A. Vivaldi (228 koncerata) i G. Tartini. Izvan Italije značajni su skladatelji glazbe za violinu još J. S. Bach (sonate, partite) i J.-M. Leclair (sonate).

Flauta u oba svoja oblika, blokflauti i poprečnoj flauti, omiljelo je puhačko glazbalo baroka. Francuski dvorski graditelji glazbala, obitelj Hotteterre, konstruiraju 1660. novo glazbalo, obou, koja nadomješta srednjovjekovni šalmaj.

Trublja je najistaknutije limeno puhačko glazbalo baroka, osobito svojim prodornim i blještavim clarino stilom. Ostala poznata puhačka glazbala (pozauna, fagot, rog) pojavljuju se samo u ansamblima, od kojih su najpoznatiji puhači na tornjevima utvrđenih gradova za svečanosti i davanje signala.

Osamostaljenjem grupne instrumentalne glazbe i muziciranja u baroku nastaje i razvija se i odgovarajući ansambl: orkestar. Postoje tri temeljna tipa baroknog orkestra: dvorski, operni i crkveni. Zajedničko komorno muziciranje

Anton Domenico Gabbiani (1652.-1726.), „Glazbenici na dvoru prijestolonasljednika“

Antonio Vivaldi (1678.-1741.)

Johann Sebastian Bach (1685.-1750.)

njeguju još i skupine gradskih svirača (npr. tzv. *collegium musicum*). Nakon prvoga modernog orkestra u Monteverdijevim operama, značajnu etapu čini francuski dvorski operni orkestar Jean-Baptiste Lullyja u drugoj polovici 17. st.

Tijekom 18. st. u orkestru se postupno ustaljuju pojedine puhačke dionice. Najvažniji su oblici barokne orkestralne glazbe sinfonia, kao operna predigra i potom samostalni oblik, orkestralna suite (niz kontrastnih plesnih stavaka), koncert kao *concerto grosso* („natjecanje“ solističkih dijelova i cijelog orkestra) i solistički koncert za jedno ili više glazbala uz pratnju orkestra. Najistaknutiji su skladatelji barokne orkestralne glazbe, uz mnoge manje poznate, Georg Philipp Telemann, Johann Sebastian Bach, Georg Friedrich Händel i Antonio Vivaldi.

Prošetali smo se baroknim slikarstvom, kiparstvom, književnošću, arhitekturom i glazbom, uvidjeli smo na koji način oni egzistiraju u vremenu 17. i 18. stoljeća. Svojom snažnom dinamikom, karakterističnom pretjeranošću i mnogobrojnim detaljima, ovo povijesno-umjetničko razdoblje zaintrigiralo je veliki broj modnih pratioca danas

koji (u ponešto manjoj mjeri) pokazuju svoju gracioznost i otmjenost upravo kroz njegove elemente. Iz tog razloga ne čudi količina modnih dodataka (torbica, sunčanih naočala i nakita) s karakterističnim baroknim motivima koji brzo i efikasno „začinjavaju“ jednostavne odjevne kombinacije. Utjecaj baroka također možemo vidjeti i u interijerima, posebice kod bogatih i slavnihih pojedinaca: namještaj s uvezenim zlatnim nitima, često predimenzioniran, zatim skulpture s likovima anđela, različita umjetnička djela ukrašena glomaznim, pozlaćenim okvirima... Lista je gotovo beskonačna i vrlo se lako na taj način zanijeti u iskazivanju, stoga je potreban oprez kako se tanka linija između otmjenog i neukusnog ne bi dovela u pitanje i na taj način ostavila dojam površnosti i neumjerenosti.

Utjecaj baroka manifestira se na život i danas, iako u nešto manjoj mjeri nego li prije, ipak njegove će se osobitosti, možda u ponešto manjoj mjeri, osjećati i ubuduće.

Laura Divković i Emanuela Trostmann, 3. srednje

SHAKESpeare na EXit

Teatar Exit gostovao je s predstavom „SHAKESpeare na EXit“ u Kazalištu Marina Držića. Ova izvedba u režiji Matka Raguža odigrala se u Dubrovniku 6. i 7. studenog 2016. godine. Drugi je dan bio prvenstveno rezerviran za učenike osnovnih i srednjih škola u Dubrovniku pa su tako i učenici 1. i 2. razreda Umjetničke škole Luke Sorkočevića, u pratnji svoje profesorice Hrvatskog jezika, Ivane Kodrič Kesovia, u nepuna 2 sata upoznali likove Romea i Julije, Hamleta, Ofelije, Macbetha i njegove krvave Lady, Antonija i Kleopatre, Mletačkog trgovca, Tita Andronika, Kralja Leara, Richarda III., Henrika VIII. i s mnoge druge. Sve su ove uloge odglumila samo trojica glumaca, Živko Anočić, Marko Makovičić i Jerko Marčić. Kako je bilo i je li se učenicima predstava sviđjala pročitajte u nastavku.

Iako su na pozornici bila samo tri glumca, oni su na lijep, humorističan i zanimljiv način (posebno nama tinejdžerima) dočarali neke od najpoznatijih drama Williama Shakespearea i na taj nas način potaknuli da neke od njih i pročitam.

Franka Erceg, 2. srednje

Predstava „SHAKESpeare na EXit“ jedna je od najboljih predstava što sam gledala u kazalištu. Volim Teatar Exit i na svaku se njihovu predstavu dobro nasmijem. Glumci su nam predstavili Shakespeareova djela na humorističan način. Fascinantna je njihova spretnost i brzina te njihova uvježbanost kojom su nam u dva sata stigli odglumiti mnogobrojne likove iz Shakespeareovih tragedija i komedija.

Antonela Knežević, 2. srednje

Tijekom predstave nisam ni trenutak maknula pogled s pozornice. Zapanjilo me to kako samo tri glumca mogu odglumiti mnogo više likova, imala sam osjećaj da je pozornicom prošlo barem 20 ljudi. To i je

posao glumca, ali nikada to nisam toliko osjetila kao u ovoj predstavi.

Tara Šipčić, 2. srednje

Predstava je bila odlična. Kada sam čula da je predstava vezana uz Shakespeareova djela očekivala sam nešto ukočeno i dramatično, no ovo me u potpunosti iznenadilo. Čim su glumci krenuli s glumom, odmah sam shvatila da će ova predstava biti drukčija. U njihovoj se izvedbi osjećala takva lakoća i sloboda, što mi se jako sviđjelo. Energija kojom su dočarani likovi nevjerovatna je.

Marijana Murati, 2. srednje

Ova je predstava dokaz da se nešto ozbiljno i uzvišeno može prikazati i na nešto opušteniji i jednostavniji način, primjeren mlađoj publici. Iz te smo predstave mogli dosta toga naučiti, ali se i pošteno nasmijati. Rado bih pošla na još predstava Teatra Exit!

Rea Vukosavić, 2. srednje

fotografija preuzeta s:
<http://www.dulist.hr>

Dani kulturnih i kreativnih industrija 2016.

Što znači biti kreativan? Kako mladima pomoći da razviju ili poboljšaju svoju kreativnost? Upravo su „Dani kulturnih/kreativnih industrija“ kao stvoreni za to! Od 9. do 11. studenog 2016. godine održali su se treći po redu „Dani kulturnih i kreativnih industrija“, manifestacija pod pokroviteljstvom Grada Dubrovnika i Razvojne agencije Grada Dubrovnika DURA-e. „Dani kulturnih/kreativnih industrija“ uključuju više raznovrsnih kulturno-javnih sadržaja kvalitetnog tipa namijenjenih kako osobama iz struke tako i najširoj publici. Riječ je o izložbama, koncertima, tribinama, predstavama i projekcijama. Ovo kulturno događanje ima i edukativni, tj. razvojni karakter, stoga su provedene i neke radionice i predavanja velikih stručnjaka s područja kulturne/kreativne industrije.

U trodnevnoj radionici dizajna pod nazivom „Nekad i sad kroz dizajn“, koju je vodila dizajnerica Mia Bogovac, sudjelovali su između ostalih i učenici 2. razreda slikarsko-dizajnerskog odjela naše škole, pod mentorstvom prof. Ivane Selmani. Bilo je to vrlo zanimljivo iskustvo, a neke od učeničkih radova možete pogledati na fotografijama.

Franka Erceg, 2. srednje

fotografirala: Dafnie Nicole Joven Fernandez, I. srednje

Posjet Dječjeg vrtića Cavtat

Da i najmlađi obožavaju našu školu svjedoči posjet vrtićana iz Dječjeg vrtića Cavtat koji su nas posjetili u pratnji svojih teta 16. studenog 2016. godine. Najprije su imali priliku poslušati koncert naših učenika, a na taj način i upoznati njihove instrumente. Učenike je pozdravio i zaželio im dobrodošlicu ravnatelj prof. Dživo Brčić, a djeca su poslije s oduševljenjem prošetala učionicama te su nazočila satu violine i baleta. Vjerujemo da su mnogi od njih odlučili jednoga dana postati učenicima naše škole. Do sljedećeg susreta... veliki pozdrav!

Emanuela Trostmann, 3. srednje

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

„Rukama složeno“

Projekt „Forum mladih Grada Dubrovnika“ sastoji se od niza manifestacija koje djeluju na podizanju kvalitete života djece i mladih na način da svi dobiju priliku pokazati svoj kreativni rad. Taj se njihov rad prikazuje u javnosti kao afirmativno djelovanje te motivira i ostale da pokušaju razviti svoju kreativnost. „Forum mladih“ postoji od 2007. godine, a od 2013. godine je cjelogodišnji program.

Jedna od aktivnosti ovog Foruma upravo je aktivnost pod nazivom „Rukama složeno“. To je zapravo izložba dječjih radova i radova mladih (likovna djela, skulpture, roboti, instalacije, modne revije), a započinje zadnjim ponedjeljkom u mjesecu studenom i postavljena je tri dana u gradskim izložbenim prostorima. Izložba je tako otvorena 23. studenog 2016. godine u Lazaretima, a na njoj su predstavljeni i radovi naših učenika, inače polaznika smjera slikarski-dizajner, pod mentorstvom prof. Mara Krile. U glazbenom dijelu ove manifestacije nastupio je naš maturant Lovro Barišić (gitara) odsviravši kompoziciju J. S. Bacha, Gavotte I, II BWV 995.

Emanuela Trostmann, 3. srednje

fotografije preuzete s:
<http://www.dulist.hr>

„Cvjetna raskoš“

30. studenog 2016. u Galeriji mladih otvorena je izložba pod nazivom „Cvjetna raskoš“ i na njoj su prezentirani radovi učenika dubrovačkih srednjih škola i gimnazija. I naša se škola uključila u ovaj projekt pa su na ovoj izložbi predstavljeni radovi učenika 2. i 3. razreda srednje škole.

Svoje radove izložili su sljedeći učenici iz 2. razreda: Francka Erceg, Dafnie Nicole Joven Fernandez, Marija Kalinić, Antonela Knežević, Mihaela Kralj, Petra Marić, Marijana Murati, Ivona Raič, Mara Šaćić, Tara Šipčić, Ernest Vierda, Rea Vukosavić i Marija Zvrko. Iz 3. razreda svoje su radove izložili: Doris Miladin, Matea Cvjetković, Laura Divković, Lidija Tomašković, Petrunjela Perković, Antonela Vlašić i Glorija Duždević. Učenicima 2. razreda mentorica je bila profesorica Ivana Selmani, a učenicima 3. razreda profesor Davor Lucianović.

Kao jedna od sudionica ove izložbe moram istaknuti da je ovo za nas mlade umjetnike bio jedan velik korak. Ovu cvjetnu raskoš trebali smo naslikati tehnikom akvarela, a uz našu školu izlagali su i neki učenici iz Biskupijske klasične

gimnazije Ruđera Boškovića, Privatne gimnazije i Ekonomske škole. Svaki je pojedinac imao prekrasan rad kojim je pokazao svoje nesumnjive sposobnosti i poglede na prirodu, izražavajući svoju kreativnost i talent. Vidio se ponos naših mentora!

U prostoru Galerije mladih bilo je pregršt boja ugodnih oku, ali i melodije ugodne uhu - atmosferu su dodatno uljepšala dva mlada gradska glazbenika Mihael Štaka i Senko Čustović svirajući svoje autorske pjesme. Bilo je to predivno iskustvo za nas – ulaz u svijet pravih i zrelih umjetnika, slikara te ćemo ga uvijek cijiniti i čuvati u sjećanju.

Marija Kalinić, 2. srednje

„Glazbom protiv rata“

U koncertnoj dvorani naše škole 5. prosinca 2016. održan je koncert sjećanja kojim je obilježena 25 godišnjica od koncerta, i to prvog koncerta klasične glazbe održanog tada u Dubrovniku, u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Bilo je to vrijeme Domovinskog rata, a sljedećeg dana, 6. prosinca dogodio se strahotni napad na Dubrovnik. Taj koncert sjećanja, ali i ponosa imao je veliki značaj, izveden je na isti dan, s istim programom, u isto vrijeme i bio je primljen s istim divljenjem i hvalom kao i onaj prije 25 godina.

Na koncertu su nastupili članovi Dubrovačkog simfonjskog orkestra u gudačkom sastavu, Simfonijski orkestar Umjetničke škole Luke Sorkočevića pod ravnanjem prof. Slobodana Begića i Dubrovački komorni zbor kojim je ravnao prof. Frano Krasovac.

Nazočnima su se obratili gradonačelnik Andro Vlahušić, a Frano Matošić i Frano Krasovac s ponosom su se sjećali kako su se 5. prosinca, 1991. glazbom borili protiv tuge rata.

Tana Michl, I. srednje

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

Koncert povodom blagdana sv. Nikole

U ponedjeljak 5. prosinca 2016. održan je koncert u koncertnoj dvorani Umjetničke škole Luke Sorkočevića povodom blagdana sv. Nikole. Na koncert je došao i sv. Nikola sa svojim uobičajenim pratiteljem Krampusom, a obojica su domišljatim dijalogom zabavila publiku, osobito djecu. Na kraju je sv. Nikola pozvao djecu da se počaste krafnama i sokovima.

Emanuela Trostmann, 3. srednje

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

Posjet učenika Gimnazije sveti Kliment Ohridski iz Ohrida

Dana 9. prosinca 2016. godine našu su školu posjetili učenici Gimnazije sveti Kliment Ohridski iz Ohrida u pratnji svoja dva profesora. Gimnazija Sveti Kliment u ožujku 2016. ugostila je zbor Umjetničke škole Luke Sorkočevića na čelu s prof. Majom Marušić te su prilikom posjeta pozvali gimnazijalce da i oni posjete nas što su i učinili.

Nakon probi u koncertnoj dvorani upoznali su se s povijesnim činjenicama vezanim za našu školu, a potom su obišli prostorije škole za grupnu i individualnu nastavu. Njihov posjet završio je koncertom školskog zbora u koncertnoj dvorani škole.

Emanuela Trostmann, 3. srednje

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

Učiti je zabavno

Održavanjem tematskog „Pub kviza“ za srednjoškolce u četvrtak 15. prosinca 2016., u čitaonici Narodne knjižnice Grad završena je realizacija projekta „Kreativno znanje“ za 2016. godinu. Centralna tema kviza bila je posvećena crkvicama u Gradu, a natjecatelji su još pokazali znanje i u kategorijama opće kulture, umjetnosti te povijesti i geografije. Najuspješniji je bio tim „Pantarei“ iz Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića.

Kao pripremu za kviz, učenici su pod vodstvom gosp. Ivana Viđena, povjesničara umjetnosti, prethodno obišli 14 crkava, od kojih su osam razgledali i iznutra pa su se uz povjesničareva pojašnjenja pobliže upoznali s raznim zanimljivostima vezanim uz ove sakralne objekte. Usvojene informacije bile su dio pitanja na kvizu.

U kvizu su sudjelovala dva tima iz Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića, po jedan iz Gimnazije Dubrovnik, Ekonomske i trgovačke škole te Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Umjetničku školu Luke Sorkočevića predstavljale su učenice 3. razreda, smjera slikarski-dizajner: Glorija Duždević, Doris Miladin, Lidija Tomašković, Emanuela Trostmann i Antonela Vlašić.

„Kreativno znanje“ zajednički je projekt Udruge za razvoj civilnog društva Bonsai i Dubrovačkih knjižnica u okviru

kojeg su u 2016. godini organizirani tematski kvizovi za srednjoškolce, radionice za osnovnoškolce te predavanja o volonterstvu. Cilj projekta je promicanje znanja, knjige i kulture čitanja, poticanje kreativnosti kod mladih, te razvoja volonterstva, a odličan odaziv najbolje govori o uspješnosti programa.

Emanuela Trostmann, 3. srednje

fotografije preuzete s: <http://dubrovacki.slobodnadalmacija.hr>

Škole – prijatelji

Suradnja naše škole i drugih škola u Hrvatskoj rezultat je međusobne potpore, razmjene znanja, iskustava i vještina. Upravo iz tog razloga neki od naših učenika nastupili su na njihovim koncertima povodom obilježavanja dana škole.

Paula Jadrušić, učenica 2. razreda srednje škole, 16. prosinca 2016. godine, nastupila je na svečanom koncertu povodom proslave dana Glazbene škole Blagoja Berse Zagreb, koji se održala u Hrvatskom glazbenom zavodu. To prilikom izvela je skladbu F. Chopina, Scherzo op. 31, br. 2 u b-molu pod mentorskom palicom prof. savjetnice Sunčice Grego.

Paula je s istom skladbom nastupila i na svečanom koncertu povodom proslave 197. obljetnice Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova iz Rijeke, a koji se održao 11. travnja 2017. godine u Hrvatskom pomorskom i povijesnom muzeju Hrvatskog primorja u Rijeci.

Lovro Barišić, učenik 4. razreda naše škole, 25. veljače 2017. nastupio je na svečanom koncertu povodom proslave dana škole GU Elly Bašić iz Zagreba, koji se održao u prepuenom Hrvatskom glazbenom zavodu. Lovro je izveo skladbu Joaquina Rodriga - Sonata a la espanola 2. st. Adagio i 3. st. Allegro moderato, a za ovaj nastup pripremio ga je njegov mentor prof. Ante Skaramuca.

Marta Kekez, učenica 3. razreda osnovne glazbene škole, nastupila je 9. travnja 2017. na svečanom koncertu povodom dana Osnovne škole Dragutina Tadijanovića iz Vukovara. Koncert se održao u Hrvatskom domu u Vukovaru, a Marta je izvela dvije skladbe: W. H. Squire, „Tarantella“ i C. Saint-Saens, „Labud“. Učenicu je pripremala njezina metnoraica mr. Vanda Danić, a na glasoviru ju je pratio prof. Alberto Frka.

Emanuela Trostmann, 3. srednje

„Ljubav u Damasku“

Dana 10. veljače 2017. godine maturanti su u okviru nastave Povijesti likovne umjetnosti i pod vodstvom akademske slikarice Ivane Jovanović Trostmann posjetili izložbu Eliasa Ayuba. Inače ovaj umjetnik podrijetlom je iz Sirije, a trenutno živi i radi u Moskvi. Njegova se izložba naziva „Ljubav u Damasku“, a u prostorijama Galerije Dulčić Masle Pulitika izložbu je organizirao dr. Vinicije Lupis.

Za Ayubovo stvaralaštvo, Vesna Delić Gozze, kustosica izložbe zapisala je: *Likovno stvaranje Eliasa Ayuba ponajprije je u službi figuracije kao kod njegova izravnoga stilskog prethodnika Marca Chagalla. Ayubov kolorizam užarenog pigmenta stvara duhovno ozračje i u svjetovnoj motivici. Sirijski slikar s prebivalištem u Rusiji nosi živo sjećanje svoje prošlosti. Slikarstvo ovoga rođenoga Damašćanina pokazuje množinu nasljeđa protkanog legendama i religijskom ikonografijom, kojom su bajkovitost i snolikost sastavni dijelovi.*

Bilo je zanimljivo iskustvo pogledati ovu izložbu, upoznati jedan novi svijet, novo podneblje, motive, vidjeti kako i na koji način stvara umjetnik čija je domovina trenutno poprište ratnih zbivanja. U njegovom se slikarstvu stoga vidi pokušaj ukiđanja, tj. poništenja rata koji se „dokumentira“ slikama, ali i snažna žudnja za mirnim životom u vlastitoj zemlji.

Ivana Blažević, 4. srednje

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

Koncert za sve glazboljupce!

Mješoviti zbor Umjetničke škole Luke Sorkočevića, pod vodstvom profesorice Maje Marušić, održao je koncert u čitaonici Narodne knjižnice Grad, 14. ožujka 2017. godine. Maturant Lovro Barišić bio je gost večeri, a odsvirao je dvije skladbe: Luka Sorkočević, sonata A-dur (1. stavak *Allegro moderato*) i Antonio Lauro, *Variaciones sobre una canción infantil*. Lovro redovito nastupa i natječe se na raznim natjecanjima, tako je na 55. regionalnom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa osvojio 1., a na državnom natjecanju 2. nagradu.

Zadivljena predanošću ovih mladih učenika glazbi i zbarskom pjevanju, publika je mogla uživati u svakom trenutku večeri. Oni su ovim nastupom pokazali da sve što radimo trebamo raditi kvalitetno i s ljubavlju.

Emanuela Trostmann, 3. srednje

Gostovanje mješovitog zbora Umjetničke škole Luke Sorkočevića u Sarajevu

Mješoviti zbor Umjetničke škole pod ravnanjem prof. Maje Marušić gostovao je od 24. do 26. ožujka 2017. godine u Katoličkom školskom centru Sv. Josip u Sarajevu. Kao solisti nastupili su maturanti Lovro Barišić (gitara) i Lovro Kovačević (trublja) uz klavirsku pratnju učenika 3. razreda Antuna Milinkovića, a zbor je izveo djela domaćih i stranih autora.

Marina Kljunak Čuikin

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr/>

Koncert učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom

Prvi ovogodišnji koncert učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, kojim je ravnao dirigent Slobodan Begić, održan je 3. ožujka, a drugi 21. ožujka 2017. godine. U prekrasnom ambijentu tvrđave Revelin, na koncertima su nastupili učenici koji svojim radom i upornošću postižu izvrsne rezultate na mnogim natjecanjima. Učenicima nastup na ovom koncertu pruža priliku da svojim roditeljima, prijateljima, ali i mentorima pokažu rezultate svoga rada i upornosti koju svakodnevno ulažu u vlastiti napredak. Publika je tako na prvom koncertu mogla čuti izvedbe ovih

mladih glazbenika: Katarina Baule (violina), Lucija Brautović (flauta), Paula Bukvić (violina), Barbara Ćorak (flauta), Patricia Ćorak (violina), Ana Kačić Barišić (violina), Lovro Kovačević (truba), Karlo Kvesić (bariton), Jakov Sekula (violina) i Marija Kristina Tomić (sopran). Jednako virtuozni bili su i učenici koji su nastupili na drugom koncertu, a oni su: Meri Anastasov (violina), Mara Margaretić (sopran), Lucija Marinović (violina), Karmen Maškarić (violina), Tana Michl (klarinet), Jakov Varezić (saksofon) i Nina Zvone (violončelo).
Emanuela Trostmann, 3. srednje

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

„Tradicijsko češljanje dubrovačkog kraja“

Koliko tradicija ima važnu ulogu u životu stanovnika Dubrovnika i okolice svjedoči činjenica da je sve više onih koji su svjesni njezine vrijednosti pa je pokušavaju zaštititi, bilo da je riječ o tradicionalnim suvenirima, nakitu ili pak odjeći te motivima s originalnih narodni nošnji dubrovačkog kraja. To je ujedno i najbolji način da se svi posjetitelji grada Dubrovnika što vjernije upoznaju s našom kulturom i poviješću.

Upravo iz tog razloga, kao jedan mali doprinos očuvanju tradicije, učenici Obrtničke i tehničke škole Dubrovnik, pod mentorstvom gđe Ivone Vujičić i pokroviteljstvom Ministarstva obrta i poduzetništva, osmislili su i proveli ideju kojom su svoju frizersku struku dignuli na viši nivo. Naime, sve je počelo u istraživačkom tonu, a onda su im doprinos dale i članice Društva „Baština“ Dubrovnik, zlatarna „Dijamant“ s nakitom te KUD Metković.

Ova se manifestacija pod nazivom „Tradicijsko češljanje dubrovačkog kraja“ predstavila publici 29. ožujka 2017. godine u dvorani Ivana Pavla II.

Učenice Umjetničke škole Luke Sorkočevića također su dale svoj doprinos, glazbeni i slikarski. Učenice Emma Martinović, Nevla Miloslavić i prof. Đive Kušelji nastupile su kao glazbena pratnja s dvije skladbe, a maturantice Ivana Blažević i Ana Roko te učenica 1. razreda Doris Miladin nacrtale su frizure Konavala, Orebića, Mljeta i Neretve što će kao trajni dar ostati Obrtničkoj školi. Ana Roko ujedno je i napravila neke od frizura koje možete vidjeti na modelima. Njihovi su mentori bili prof. Luko Piplica i prof. Davor Lucianović.

Učenici Turističke i ugostiteljske škole, pod mentorstvom svojih profesora, potpomogli su time što su napravili slastice podrijetlom upravo iz našeg dubrovačkog kraja i na taj način su „zasladili“ ovu lijepu priču koja je povezala tri dubrovačke škole, Umjetničku školu Luke Sorkočevića, Turističku i ugostiteljsku školu te Obrtničku i tehničku školu.

Ana Roko, 4. srednje

Nastup školskog orkestra u Osnovnoj školi Ivan Gundulić

Simfonijski orkestar Umjetničke škole Luke Sorkočevića nastupio je 27. travnja 2017. godine u Osnovnoj školi Ivan Gundulić. Koncert je organiziran za učenike Privatne gimnazije Dubrovnik. Orkestrom je ravnao dirigent prof. Slobodan Begić, a do ovog nastupa došlo je inicijativom prof. Sanje Dražić.

Simfonijski orkestar izveo je sljedeće skladbe: Ludwig van Beethoven: I. stavak V. simfonije; Luka Sorkočević: 3. stavak simfonije br. III; Johann Strauss: „Ruže s juga“, valcer; Jo-

hannes Brahms: „Mađarski plesovi“ br. 1. i br. 5.; Aram Hačaturjan: „Ples sa sabljama“; Dmitrij Šostakovič: valcer br. 2. Osim što je dirigirao orkestrom, prof. Begić je učenicima Osnovne škole Ivan Gundulić predstavio instrumente na kojima sviraju, a zatim ih i upoznao s djelima koje izvode. Vjerujemo da su za neke skladatelje učenici već čuli, a s ostalima su se upoznali na najljepši mogući način, uživo slušajući njihova remek-djela.

Tana Michl, I. srednje

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

„Tišina Molim!“

Filmska manifestacija „Tišina Molim!“, održala se od 24. do 30. travnja 2017. godine. Inače to je filmska manifestacija kojom se istražuje, informira i educira ljude o ulozi Dubrovnika u filmskoj povijesti i kulturi, a njezini kreatori su Krešimir Glavinić, Miran Dilberović i Tomislav Tepšić. Ova multimedijalna manifestacija realizirana je u travnju prošle godine po prvi put u Dubrovniku. Tema cjelokupnog ovogodišnjeg programa bila je „Film i Grad od 1919“.

Fokus unutar zadane teme ovogodišnje manifestacije bio je usmjeren na razdoblje jugoslavenske kinematografije, koje je za Dubrovnik kao lokaciju snimanja bilo vrlo značajno. Program ovogodišnjeg festivala uključio je projekciju nekih od filmova iz tog razdoblja, a poznati hrvatski filmski kritičar, profesor povijesti i sadašnji v.d. ravnatelja Hrvatskog audiovizualnog centra, Daniel Rafaelić održao je i predavanje o malo drugačijoj YU kinematografiji.

Održala se i panel-diskusija u kojoj su sudjelovali eminentni domaći i strani stručnjaci kao što su, već spomenuti, Daniel Rafaelić te poseban gost, predsjednik Španjolske filmske komisije, Carlos Rosado, koji je s publikom podijelio iskustva Španjolske kao filmske destinacije. Uz njih nazočili su još i predstavnik Turističke zajednice Grada Dubrovnika te predstavnici lokalnih turističkih agencija.

Na festivalu premijerno je prikazan indijski akcijski hit „Fan“ koji je sniman u Dubrovniku 2015., a po prvi put nakon skoro 80 godina, projiciran je i dokumentarni film „Dubrovnik“ iz 1939. godine koji se sve do prije par godina smatrao izgubljenim. Osim toga, posjetitelji su imali priliku

uživati u predstavljanju restauriranog vinila s također nedavno pronađenim *soundtrackom* jednog od najpoznatijih jugoslavenskih SF filmova, „Gosti iz Galaksije“, popraćenog projekcijom istoimenog filma, snimljenog u Dubrovniku 1981. godine. Program je nudio i besplatnu filmsku turu po gradu uz pratnju licenciranog vodiča, dječju utrku, filmski kviz, slušaonicu filmske muzike, radionicu za djecu, a druga lađa u Lazaretima bila je posebno preuređena za potrebe festivala u kino kavanu gdje su se mogli upoznati domaći i strani filmofili i gdje se mogao osjetiti dašak filmskog Dubrovnika.

U sklopu ovog festivala, održala se i radionica „Set dizajn!“ na kojoj su sudjelovali i učenici naše škole, a riječ je o učenicima 2. razreda, polaznika slikarsko-dizajnerskog odjela: Franka Erceg, Dafnie Nicole Joven Fernandez, Marija Kalinić, Antonela Knežević, Mihaela Kralj, Petra Marić, Marijana Murati, Ivona Raič, Mara Šaćić, Tara Šipčić, Ernest Vierda, Rea Vukosavić i Marija Zvrko.

Oni su se tijekom trodnevne radionice upoznali s načelima scenografskog oblikovanja, a kao inspiracija poslužili su im odabrani prikazi, tj. scene iz nekog, njima omiljenog filma. Predložci filmskih scena koji su korišteni kao motivi za izradu učeničkih radova odabrani su iz bogate povijesti svjetske kinematografije, a svi radovi naslikani su tehnikom tempere na papiru. Učenike je vodila njihova profesorica, akademska slikarica, Ivana Selmani.

Tara Šipčić, 3. srednje

fotografije preuzete s: <https://www.facebook.com/Tisina.Molim.Dubrovnik/>

Završni koncerti u palači Sponza

24. i 25. svibnja 2017. godine u palači Sponza održani su koncerti u sklopu proslave Dana škole. Prvu su večer u prepunom atriju palače učenici glazbenih odjela pokazali svoja umijeća kao i učenici Deni Klen (mandolina), inače učenik 3. razreda srednje Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova iz Rijeke, uz klavirsku pratnju prof. Darija Nikolića, te Martin Kutnar, polaznik 4. razreda srednje Glazbenog učilišta Elly Bašić Zagreb.

Druge večeri na koncertu su nastupili naši učenici koji su tijekom nastavne godine ostvarili iznimne rezultate na natjecanjima i raznim drugim gostovanjima. Osim naših učenika nastupili su i Dorian Milinković (klarinet), učenik 3. razreda srednje Glazbene škole Blagoja Berse Zagreb uz klavirsku pratnju prof. Darija Nikolića te gore navedeni Martin Kutnar.

Marina Kljunak Čuičin

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr/>

Ples, ples...

30. svibnja 2017. održana je završna baletna večer u sklopu Dana škole na kojoj su nastupili učenici baletnog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića i koji su svojom elegancijom i uvježbanošću oduševili sve prisutne. U nastavku pročitajte tko je sve nastupio.

- 4. razred Osnovne baletne škole

Lea Daković, Petra Macan, Matiana Matana, Mirta Nikolić, Karmen Obuljen, Lana Pustić, Nika Vlatko, Ana Vukasović, Dora Vuletić i Leonarda Zorić pod mentorstvom nastavnice Alide Vuković

- 3. razred Osnovne baletne škole

Iris Brailo, Ana Brnadić, Monika Čuić, Donatella Ivulić, Patricia Kajinić, Nika Marušić i Orsula Soko pod mentorstvom nastavnice Ane Gavrilića

- 2. razred Osnovne baletne škole

Laura Babić, Orlando Bratičević, Petra Dedić, Tonka Fragić, Luna Ivićević Bakulić, Leeloo Jerinić, Anđela Savić, Maria Sorić, Nikolina Šilje, Nika Vidojević, Mia Marija Žegura pod mentorstvom nastavnice Tee Prkačin te Selma Efendić pod

mentorstvom nastavnice Tanje Smajić (Srednja muzička škola Sarajevo)

- 1. razred Osnovne baletne škole

Katija Bogdanović, Nina Bokić, Viktorija Bratičević, Klara Brčić, Klara Jerinić, Pia Majer, Iva Margaretić, Petra Orepić, Mira Papović, Brigita Soldo i Paula Stanković pod mentorstvom nastavnice Gousel Galioulline

- Prvi pripremni baletni razred

Karmen Bajević, Sara Begić, Laura Carević, Bruna Di Ceglie, Sarah Dilberović, Mia Gečević, Luči Jeić, Ana Kovačić, Nika Obradović, Mia Pasqualicchio, Nika Pozniak, Gabriela Štalo, Lana Tupanjac i Dora Vicelić pod mentorstvom nastavnice Zrinke Japunčić

Pripremni baletni razred:

Klara Bačić, Ana Paula Bokić, Mara Bulaš, Lara Di Leo, Đive Đurović, Rita Erak, Lea Lujak, Sofia Papović, Mara Prkačin Nea Rilović pod mentorstvom nastavnice Zrinke Japunčić

Marina Kljunak Čuić

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

Točka na (i)zložba!

U srijedu 14. lipnja 2017. godine svečano je otvorena izložba radova učenika 1. i 3. razreda srednje Umjetničke škole Luke Sorkočevića, čime je ujedno proslavljen i završetak nastavne godine. Izložba je bila posebna i po tome što se održala u školskim prostorijama u kojima učenici slikarsko-dizajnerskog odjela svaki dan borave i stvaraju. Bila je to prilika da svim posjetiteljima izložbe pokažu rezultate svog rada, ali i da ih upoznaju s prostorijama u kojima uče, crtaju, slikaju, modeliraju i slično. Za ovu izložbu učenike prvog razreda pripremala je profesorica Ivana Selmani, kao i profesor Davor Lucianović, ujedno i mentor učenicima trećeg razreda.

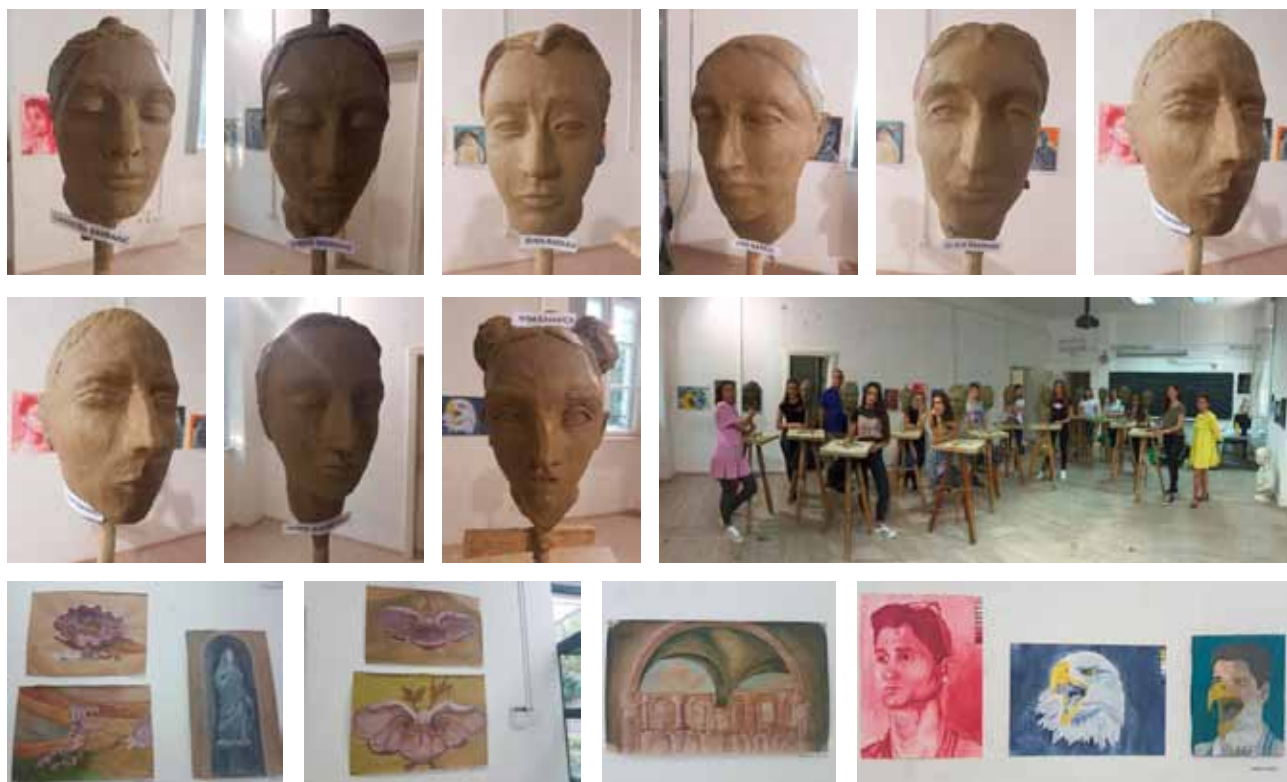
Što se tiče radova učenika trećeg razreda, koji su u suradnji s umjetnicom i restauratoricom Anom Požar Piplicom radili na projektu zidnog slikanja u tehnici *fresco buono*, profesor Lucianović u katalogu izložbe napisao je sljedeće: *Projekt smo započeli u prostorima Biskupske palače, gdje su se učenici inspirirali freskama, nakon čega su se upoznali s tajnama ove tehnike i primijenili je u odabranim prostorima škole. Izveli su i jednu zidnu sliku u tehnici *fresco secco*. Projekt smo popratili i foto-dokumentacijom koja je sastavni dio izložbe. Drugi projekt koji predstavljamo je vezan uz vježbe tonskog slikanja po promatranju. Željeli smo ovaj put izaći iz uobičajenog vježbanja slikanja portreta i potaknuti maštu učenika na kreiranje zamišljenog lika nastalog preklapanjem i spajanjem elemenata autoportreta i po vlastitoj želji odabrane ptice. Pri tome su, kao formalni zadatak, imali kontrast svijetlo-tamno i kontrast kvalitete boje.*

Za radove učenika prvog razreda njihovi mentori, profesorica Ivana Selmani i profesor Davor Lucianović, zapisali su: *Ove smo godine prvi put odlučili predstaviti i učenike prvog razreda i to kroz predmete Crtanje i slikanje te Plastično oblikovanje. Iz izloženih radova vidljivo je kako smo nastojali ostvariti što je moguće veću korelaciju unutar srodnih predmeta na odjelu, kako kroz izbor motiva, tako i kroz rješavanje sličnih likovnih problema. Vidljiva je tako korelacija između modeliranja reljefa i prostornog crtanja unutar nacrtne geometrije te rješavanja prostornih i kompozicijskih zadataka unutar Crtanja i slikanja tijekom prvog semestra. Učenici su savladali nastavne sadržaje, usvojili predviđena znanja i vještine i istovremeno uspješno prošli fazu međusobnog upoznavanja, stekli radne navike i prihvatili ritam života naše škole, koja je donekle bipolarnog karaktera, jer se dijeli na općeobrazovne i stručne predmete. Želja nam je ubuduće dodatno povećati interese učenika i smanjiti podvojenosti kroz korelaciju svih predmeta unutar nastavnog plana i programa, kao i kroz zajedničke izvannastavne aktivnosti.*

U nastavku slijedi popis učenika koji su izlagali:

1. razred: Carolina Barbarić, Ena Barčić, Maro Dolenc, Marie Jeanne Jukić, Gita Jurjević, Nina Kasavica, Laura Martinović, Daria Morović, Đina Radulj, Kristiana Sain, Jelica Šabadin, Laura Žuro.

3. razred: Matea Cvjetković, Laura Divković, Glorija Duždević, Franjo Gadžić, Anamarija Kasalo, Doris Miladin, Petrunjela Perković, Lidija Tomašković i Antonela Vlašić.

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

Mašta je važnija od znanja. (Albert Einstein)

Lutka i ja

Vosak se prelijeva
Titra mojim prstima i kožom
Stapa se u jedno
Toliko jako da mi zamjenjuje kosti
I mojih dijelova više nema
Zamijenila me voštana figura
Ljepše kose i bljedih ruku.

Upravlja mi snovima
I gradi moje misli
Zasljepljuje me svjetlom
Jakim poput zlatnog luga
I čini moj svijet daljim od mojeg tijela
Od kojeg ostade samo siva sjena.

Usisava mi obraze
I guta moje postojanje
Ja sam njena lutka
Ona je moja marioneta
Konci su nam zamršeni
Konci su nam nerazdvojni
Jedan oko trupa, drugi oko vrata
Nikad više svoji, nikad više tuđi.

Ja sam njena lutka
Ona je moja marioneta.
Za predstavu smo spremne.

Konci su nam zamršeni
Konci su nam nerazdvojni
Za predstavu smo spremne.

Nikad više svoje
Nikad više tuđe
Spremne smo za predstavu.

Emanuela Trostmann, 3. srednje
(nastup na Forumu mladih:
„O čemu sve pišemo“ 22. veljače 2017.)

Kroz neprekidne njene vjede

Večeras tišina para uši.
Večeras je sve i svi smo sami.
Blažena rosa, otežao dah.
Providnost Božja, oni bore se za zrak.

Koracima dugim, miješali se noć i dan
Mjesečina snažna, a posvuda mrak.
Konačišta nema ni u pozadini slike
Ništa nije spremno, rodit će se biće.

Negdje u silini pomračene vreve,
Stajala je ona, pogledom probijajući sjene
Voljela je više od neprekidnog mora,
Sina svoga, ubogoga.

Sklopiše joj se oči, udružiše se ruke,
Uzavreli plamen izbiba gorljivu joj krv:
Usmjerivši pogled negdje u nebesa
Pronašla je istinu, svoja vlastita čudesa.

Sva su se godišnja doba izmijenila
U anđeoskom, toplom njenom krilu
I svi smo pronašli vlastitoga raja,
U silini njenog čistog, savršenog sjaja.

Emanuela Trostmann, 3. srednje
(nastup na večeri duhovne poezije posvećene
Blaženoj Djevici Mariji, 9. veljače 2017.)

Jezik, riječ.

Preljevaše svoje vode kao afrički slap.
Popraćen umirujućim šumom svojih pljuskova.
Pa zagrmí veličanstveno o stijenu
Pa poteče dalje trijumfalno u sivi bezdan magle.
Buka silna, okom nedokučiva, ogluší svu slavu slapa,
Jezika, riječi.
Iscijeđeno blato nakupljalo se pri krajevima
Vonj tog mučnog mulja osjeti se nadaleko
Iz jednog beznačajnog potoka.
Gura svoju mast trpno zaoblizeći kamen.
Zavladao je zaborav.
Samo će pokoji drhtaj vode sjetno uzdahnuti
U nadi da će opet biti veličanstveni slap,
Jezik, riječ.

Ivo Vodopija, 4. srednje

Priča o ribaru

Bio je najstariji ribar u svom mjestu, posljednji koji je ostao vjeran svom zanimanju.

Svako jutro ustao bi rano i krenuo k svojoj barci. U rukama, snažnim poput loze, stežući dlanovima, držao je vesla. Njegovo lice bilo je suho, ispucano poput žedne zemlje. Volio je i poštivao more. Znao je bure, šiloke i maestrane, znao je dubine i plićake, ali najviše od svega znao je da more mora ostati tajna. Dva su ga pomagača svako jutro čekala na rivi. Ribar je bio slijep i nije mogao sve obavljati sam i zato je imao njih dvojicu.

Na veliko čuđenje svih turista, ali i mještana tog malog mjesta na moru, barkom je nepogrešivo kormilario sam. Kada bi krenuo trebalo bi mu kojih tridesetak minuta da doplovi do „poste“ gdje bi pomagači izvukli mreže pa se uputili do plažice skrivene iza stijena. Tamo bi ribu izvadili, mreže strpljivo otpetljali i spremili za idući dan.

I tako svaki dan...

Čitav svoj život ribar je hranio galebove. Dijelio je ulov s njima i sa svojim pomagačima. I galebovi su njemu pomagali. Svaki put kada bi se spremala oluja galebovi bi počeli glasno klikatati i to je slijepom ribaru bio znak da ostane na kopnu. Jednog se jutra ribar nije uputio prema moru. Pomagači su ga čekali, ali on nije došao. Iznad njegove kuće, bez glasa, čitavo jutro skupljali su se galebovi.

Lucijan Selmani, 4. srednje

Jeziku...

Trgali su te od majke
Svim snagama lomili te
U nemiru si buncao
U boli si se borio
U krvi si se gušio

I neka rane peku
I neka srce boli
Nek' se mrtvačka kola vuku
Jer mala je cijena za tebe život dati

Mora su te topila
Oluje su te nosile
Al' sa zvijezdama sjajiš ponosan
U beskrajnoj slavi svojoj

I tvoje će riječi dijete prvo reći
I uz tvoje će pjesme zaspasti
Od tebe će učiti,
A na grobu milijuna,
tvoje će ime zlatnim slovom pisati.

Karmen Rihter, 4. srednje

Moja Domovina

Domovina moja u središtu Europe,
iz još rane povijesti vuče konope.
Jesmo li Slaveni, Iranci ili pak Goti,
ma nećemo sada o toj angedoti.
Hrvatskih kraljeva imali smo puno,
Ujedinili Hrvatsku vrlo ambiciozno.
Nakon preporoda u državi revolucija se budi,
Hrvatski se književnici nisu mogli oduprijeti toj pobudi.
Nezavisni postali za vrijeme Drugog svjetskog rata,
Od tada na vlasti dolazi hrpa psihopata.
Kažu iz države nam odlazi sve više mladih,
U potrazi za kruhom i nečim za radit'.
Ali nema veze, isto je volim,
I gdje god pođem za nju se molim.

Maroje Katušić, 4. srednje

Moj hrvatski jezik

Moj hrvatski jezik u sebi nosi sve radosti Hrvata. Uči nas o našoj povijesti. Pripovijeda o Ljudevitu Gaju. Pjeva Preradoviću. Ušuškava nas u san pričama Ivane Brlić Mažuranić. Putuje Jadranskim morem, skriva se u vinogradima Zagorja, utrukuje se s vjetrom slavonskim ravnica punim pozlaćenog klasja žita. Za njega su se borili mnogi prije i poslije Gaja, Draškovića, Mažuranića i drugih. Bio bi grijeh kada bismo ga sada zanemarili i napustili.

Ne smijemo dopustiti da mu tuđice unište milozvučno lice, ritmom prožetu igru riječi, da mu naruše sklad i čistoću. Riječi te čine onim što jesi.

Na nama je da i mi počnemo živjeti s njima i osjećati njihovu snagu, jedinstvenu i neponovljivu.

Isabella Pendo, 4. srednje

Uspjeti u životu

Uspjeh. Uspjeh je relativan pojam. Uspjeti ili podbaciti samo je produkt našeg rada ili nerada. Čovjek teži ka uspjehu, ali obično je taj put sve samo ne lagan. Od trenutka kada se rodimo, uključeni smo u jedan monotoni proces: rođenje, odrastanje, školovanje, zaposlenje, starenje i smrt. Taj proces u općenitom smislu zove se život, ali na nama je da odlučimo hoće li naša životna priča biti samo nova riječ iza zareza ili će biti tekst, bogat usponima i padovima, bogat veseljem i tugom, trenucima radosti i žalosti i svime onime od čega se život inače sastoji.

U današnjem svijetu možeš biti ili na vrhu ili na dnu, nema sredine, nema opraštanja i nema milosti. Od samog početka vremena ljudi se gaze, pa čak i ubijaju za veći „uspjeh“, tu se poistovjećujemo sa životinjama koje u svom carstvu štiju onoga koji je najuspješniji, najjači i taj kao „vođa“ ima najviše povlastica i najveću moć. U ljudskom svijetu ipak nije sve u novcu, poziciji u društvu ili u moći, dobar dio uspjeha krije se i u samome čovjeku, u njegovoj nutрини. Čovjek kao individua treba prije svega ostati vjeran samome sebi, ne obzirajući se na tuđe pogreške ili tuđe uspjehe. Iako čovjek uči iz tuđih pogrešaka, ipak on mora učiti i iz svojih, jer pojedinac poušava uspjeti za sebe, a ne za drugoga. U životu ponekad treba zagristi ili prevladati neke društvene norme ili pravila, odvažiti se, biti hrabar, ali također treba paziti jer živimo u društvu u kojem ima jako puno onih koji nas mogu odvratiti od našeg puta. Treba se odvažiti pa ako i ne uspijemo prvi put treba pokušati iznova i iznova i jedan od tih pokušaja sigurno će se isplatiti. Kada dođemo na vrh treba se boriti za ostanak na vrhu; svi ljudi su na neki način grabežljivci i svatko ima neku skrivenu namjeru, bila ona dobra ili loša... Ljudi zamjeraju, ljubomorni su, traže pravdu gdje nema suda, pokušavaju te srušiti, ali ne daj se, ne puštaj, iskoristi sve od života, svaku priliku, ne žali ni za čim i ništa ne vraćaj, budi ambiciozan, drži prijatelje blizu, a neprijatelje još bliže, budi razborit jer kao što kaže Winston Churchill: „Povijest pišu pobjednici!“.

Ciljaj ka većemu, ne zadovoljavaj se manjim, poštuju one koji zaslužuju poštovanje i kada si na vrhu ne spuštaj se, ostani gore, budi primjer, budi čovjek!

Ernest Vierda, 2. srednje

Misao jezika

Hrvatski glas slatkorječiv
reći će dijete, žena ili netko treći.

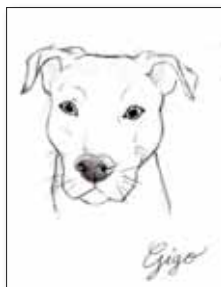
Ushitan, blisko nešto mi zvuči
Svaki kantun uvijek buči.

Neshvatljiv, kažu strancima često
povezan greškom.

U mislima mojim do vijeka
pa i na drugim planinama neka
uvijek u dubini čeka.
Ana Roko, 4. srednje

Jezik moj odavno se čuje,
možda kroz neku priču kratku
ili pak kad netko kuje
kakvu pjesmicu slatku.

U jeziku mom svega toga ima
najtužnijih i nasretnijih stvari,
moj jezik sviđa se svima,
ne znam od kojih sastavljen je tvari.

nacrtała: Carolina Barbarić, 1. srednje

Lovro Kovačević, 4. srednje

Prag iz druge perspektive

Povijesne okolnosti „naoružale“ su Prag jednim od najvećih arsenala kulturnih znamenitosti u jednom europskom središtu. Tijekom našeg četverodnevog boravka u Pragu, primijetili smo da njegovi građani pridaju veliku pozornost očuvanju kulturne baštine naslijeđene od svojih predaka. I tako, u Pragu obasjanom kasnojletnim suncem, znatiželjno smo osluškivali o čemu nam vodič govori jedino onda kada bi nam praške crkve, dvorci i mostovi to dopustili, odnosno kada bi nas prestali privlačiti svojom zadivljujućom ljepotom čijem se zagrljaju gotovo nemoguće othrvati. No ono što je nas najviše zanimalo ipak je ono što se događa u toj kulturnoj metropoli kada sunce zađe. Već prve večeri otkrivamo da broj noćnih klubova i barova ni u jednom slučaju ne kaska za brojem monumentalnih djela kulturne baštine. Ulaskom u klub, nekolicina učenika još se mornarski borila s pjevom sirena koje su pjevali praški mostovi, no većina je već pokazivala sve plesne pokrete sa svog repertoara. U zadimljenim prostorima praških klubova, dok nas

je glazba poticala na pokrete za koje nismo znali da ih možemo izvesti, radili smo ono što nam najbolje ide, zabavljali se. Očekivali smo elektronsku glazbu i robotske ljude, no ono što smo susreli bio je zajednički cilj da jedni drugima uljepšamo večer. Od konstantne potrebe da već pretrpan prostor dodatno ispunimo našim baršunastim glasovima, često je kod učenika dolazilo do problema suhoće grla, koji se na opću radost i oduševljenje, vrlo lako rješavao. Ipak, prekomjerna uporaba tog lokalnog čarobnog napitka koji ima moć da uzornog razrednog blagajnika s četverogodišnjim mandatom pretvori u plesača ravnog John Travolta u samo deset minuta, dolazi na naplatu puno brže od očekivanog. Naposljetku izuzmemo li par grotesknih prizora iz zahoda tih istih klubova i par djetinjastih nesuglasica, svi smo se složili da je ekskurzija bila baš onakva kakva bi trebala biti, luda i nezaboravna.

Lovro Barišić i Lucija Šimunović, 4. srednje

Nostalgija

„Venecija sjeverne Europe“

Prošle jeseni imao sam čast posjetiti jednu od najljepših europskih metropola i osjetiti pravi duh velegrada. Amsterdam, ili kako ga neki zovu „Venecija sjeverne Europe“, glavni je grad i glavno središte Nizozemske. Sam nadimak „Venecija sjeverne Europe“ dobio je po brojnim kanalima koji teku kroz stari dio grada. Gotovo sve ulice završavaju na „gracht“ što znači kanal. Kanali su napravljeni u 17. stoljeću. Sveukupno je 160 kanala koji dijele grad na otprilike 90 otočića. Smješteni su bili na zapadnom dijelu grada, uz veliki i famozni Vondelpark. Prvi smo se dan uputili u park i jutro proveli šecući predivnim puteljcima i livadama tog ogromnog parka kojemu je veličina 42 hektara (420.000 metara kvadratnih). Nakon duge šetnje uputili smo se prema centru i glavnome trgu koji se naziva Dam. To je glavni i najljepši trg u gradu, na kojemu se okupljaju mladi i stari i uživaju u famoznim fasadama Kraljevske palače. Otišli smo u jedan od mnogih argentinskih restorana. Djevojke su poslijepodne provele u kilometarskim ulicama za *shopping* (Nieuwendijk, Kalverstraat) gdje se može naći sve za svakoga. Moj otac i ja „izgubili“ smo se u kanalima i uživali u predivnoj arhitekturi koja ovaj grad čini posebnim. Kad se smračilo otišli smo vidjeti „Crvenu četvrt“ koju neki također nazivaju „Ulica crvenih svjetala“, odnosno „Crvena zona“, ili kako nizozemci kažu „De Wallen“. Ulica u kojoj su sva svjetla crvene boje i ulica loše reputacije, koja je postala mjesto atraktivno za turiste. Fotografiranje je zabra-

njeno, ali se slobodno možete šetati i gledati izloge s lijepim (i manje lijepim) djevojkama u izazovnoj odjeći. Mnogo je erotskih trgovina, ali i kafića s vrhunskom glazbom. To je poprilično ozloglašen dio grada od strane građana, ali turistima je poprilično atraktivan, neobičan i zanimljiv. Sljedeći dan proveli smo u muzejima. Posjetili smo Kraljevski muzej ili Rijksmuseum, u kojemu je gotovo cijela povijest od nastanka Nizozemske, Amsterdama pa sve do danas. Brojne umjetnine krase ovaj muzej, poput van Goghovih autoportreta ili goleme slike „Bitka kod Waterloo“, slika Jana Willema Pienemana. Vidjeli smo i brojne instrumente, a najviše se isticao jedan među prvim proizvedenim klavirima popularnog proizvođača „Steinway&Sons“ iz 1853. godine. Dan smo proveli na trgovima (Leidsplein) i ulicama grada. Sljedeća dva dana odlučili smo posjetiti prijatelje koji su živjeli u gradu udaljenom sat vremena od Amsterdama, u gradu Arnhemu. To je maleni gradić pogodan za vožnju biciklom, posebno zbog šumskih staza i polja koja oduzimaju dah. Te smo dane proveli u društvu dragih prijatelja. Zadnji je dan bio pomalo tužan zbog odlaska iz predivne Nizozemske, zemlje tulipana, no svakako se jednoga dana mislim opet vratiti i posjetiti sva ta mjesta, ulice, kanale i muzeje koje svojom ljepotom očaraju čovjeka i oduzimaju dah.

Jakov Varezić, 3. srednje

fotografirao: Jakov Varezić, 3. srednje

Nostalgljija

Grad na Miljacki

U listopadu 2016. godine Gimnazija Dubrovnik velikodušno nas je pozvala na trodnevni izlet. Naše malo putovanje trajalo je od 14. do 16. listopada te je uključivalo razgledavanje Sarajeva i Mostara sa zaustavljanjem u Počitelju i Jablanici. U petak, 14. listopada, u 08:00 sati okupili smo se na stajalištu pokraj Gimnazije Dubrovnik te se uputili prema Sarajevu. Agencija koja nas je vodila bila je F-Tours, a vodič Boško „hranio“ nas je bitnim informacijama te nam činio izvrsno društvo. Uz neka kratka stajanja, prvo duže zadržavanje bilo nam je u Počitelju. Vodič nas je proveo kroz mjesto te smo se s njim vratili u povijesti i značenosti tog područja. Nakon stanke, svi smo se povukli u autobuse i nastavili naš put. U vrijeme ručka pristigli smo u Jablanicu. Preporučili su nam janjetinu i ćevape, ali s obzirom na veliki broj učenika, posluha je bila užasno spora. Po završetku ručka nastavili smo put za Sarajevo. To je glavni i najveći grad Bosne i Hercegovine. Nalazi se na rijeci Miljacki, desnom pritoku Bosne, u istočnom dijelu sarajevsko-zeničke kotline. Stari hrvatski naziv za ovaj grad je Vrhbosna.

Pri dolasku u Sarajevo smjestili su nas u hotel Saraj. Na-

večer smo imali organiziran izlazak u klub „Sloga“. Sljedeći dan, nakon doručka, krenuli smo autobusom u obilazak Sarajeva, vidjeli smo Koševo, Židovsko groblje te smo nakon toga pješice obišli stari dio grada, Baščaršiju, gradsku vijećnicu, Begovu džamiju... Dobili smo posebnog vodiča koji nas je proveo kroz pojedine dijelove grada. Ostatak dana bio je slobodan. Navečer smo imali organiziranu večeru te izlazak, međutim većina učenika odlučila je ostati u hotelskim sobama. Zadnjeg dana našeg izleta, jutarnje sate proveli smo u centru Sarajeva. Imali smo slobodno do dogovorenog vremena polaska u Mostar. Počastili smo se burekom, baklavom i turskim čajem, a onda smo naš prvi srednjoškolski izlet zaključili zajedničkim fotografijama. Po polasku u Mostar naš se vodič Boško razbolio pa smo se dogovorili da ćemo se u Mostaru zadržati nešto kraće od planiranog. Tu je naša avantura bila gotova te smo se uputili prema Dubrovniku. U Dubrovnik smo stigli u večernjim satima. Izlet nas se sveukupno dojmio te smo bili presretni i prezahvalni na pruženoj prilici.

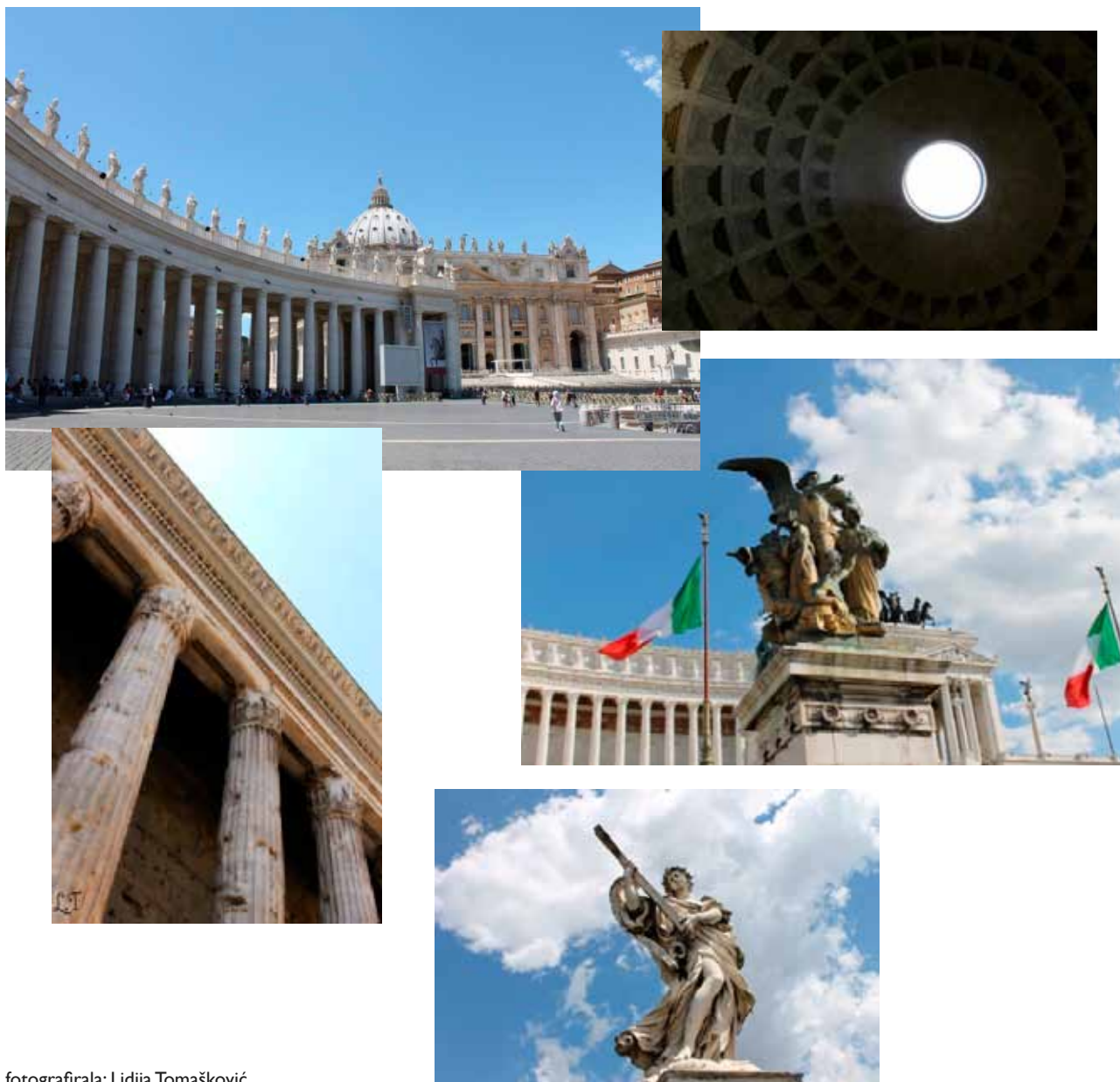
Anamarija Kasalo, 3. srednje

„Vječni Grad“ (*la Città Eterna*)

Prošloga sam ljeta bila u posjetu jednom od najpoznatijih antičkih gradova – Rimu. Grad poznat po Koloseumu, još skriva bezbroj malih, ali i velikih spomenika na koje se može naići na svakom koraku. Vlastito sam putovanje započela pregledom grada te istraživanjem malih uličica i trgova koje se prostiru svuda uokolo. Posjetila sam i Panteon koji, po mom mišljenju, odiše veličanstvenošću te je jednostavno nevjerovatan osjećaj stati na samu sredinu i promatrati. Također jedna od ljepših građevina, takozvana Grobnica nepoznatog vojnika, jedinstvenog je izgleda po usporedbi sa ostalim spomenicima i građevinama. Snježnobijeli stupovi te brončani kipovi koji se prostiru uzduž cijele građevine čine njenu kompoziciju savršenom. Ne smijem izostaviti ni Castel di Sant Angelo pored kojega se nalaze dva očaravajuća mosta ukrašena kipovima anđela od kojih je svaki poseban, no najsavršenija građevina u cijelom Rimu ipak je bazilika svetog Petra čiju kupolu niti jedna druga građevina na svijetu ne može nadmašiti. Cijela vanjšina, ali i unutrašnjost Vatikana, ispunjena je nevjerovajnim detaljima antičkih i vjerskih motiva koji vode posjetitelje do Sikstinske kapele. Kao zaljubljenici u antičke gradove, Rim mi se činio nevjerovajnim gradom te ga toplo preporučujem budućim posjetiteljima!

Lidija Tomašković, 3. srednje

fotografirala: Lidija Tomašković

„Glazba stvara prijateljstva“

Simfonijski orkestar naše škole pod ravnanjem prof. Slobodana Begića, održao je 13. ožujka 2017. godine koncert u Muzičkoj školi Tivat. Učenici su prije nastupa obišli Muzej zbirke pomorskog naslijeđa ovog kraja, od jugoslavenskih podmornica do dnevnika crnogorske princeze Ksenije, zatim opreme austrougarskog broda i industrijskih strojeva te podmornice P821 Heroj u dvorištu muzeja. Navedeni je objekt smješten u marini Porto Montenegro, a posjet nam je omogućio djelatnik, inače roditelj jedne od naših učenica.

O tome kako je naš posjet bio vrlo lijep, ali i o tome kako smo lijepo dočekan i neki od komentara novinara crnogorskih medija, a možete ih pročitati u nastavku.

U Muzičkoj školi večeras je sjajan koncert pod nazivom „Muzika stvara prijateljstva“ održala Umjetnička škola Luke Sorokočevića iz Dubrovnika. Višeminutni aplauz bila je zaslužena nagrada za goste iz Dubrovnika koji su pokazali uvježbanost i veliki muzički talenat. Koncertu su prisustvovali brojni gosti, među kojima i predsjednik Skupštine Crne Gore Ivan Brajović i predsjednica tivatske opštine dr. Snežana Matijević. Orkestar tivatske škole na početku je izveo crnogorsku i hrvatsku himnu. Prisutne su pozdravili predsjednica opštine dr. Snežana Matijević,

jević, predstavnik Ministarstva prosvjete Veljko Tomić, direktor Dubrovačke škole Dživo Brčić i direktorica tivatske Muzičke škole Pina Bubanja. Oduševljena publika je tražila bis. I dobila. Još jedan koncert za pamćenje u našoj Muzičkoj školi, jer muzika zaista stvara prijateljstva.

Kako bi se ovo lijepo prijateljstvo nastavio i dalje, u uzvratnom susretu ugostili smo učenike Muzičke škole Tivat koji su 29. svibnja 2017. godine održali koncert u koncertnoj dvorani naše škole.

Po dolasku učenici su sa svojim profesorima u pratnji knjižničarke Marine Kljunak Čuičin obišli grad te se upoznali s kulturno-povijesnim znamenitostima.

Pod nazivom „Glazba stvara prijateljstva“ učenici su oduševili dubrovačku publiku. Nastupio je puhački orkestar Muzičke škole kao i nekoliko učenika solista: oboja, klavir, saksofon, rog i komorni trio. Orkestrom je dirigirala Martina Vuksanović, prof. trombona.

Vjerujemo se da će se ova lijepa suradnja nastaviti i da će biti još prilika za nove susrete i druženja uz glazbu.

Marina Kljunak Čuičin

Nostalgijska

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr/>

54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, Split

3. studenog 2016. godine započelo je 54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe - komorni sastavi. Umjetničku školu Luke Sorkočevića predstavljalo je šest komornih sastava. U nastavku pogledajte popis natjecatelja i izvrsne rezultate koje su ostvarili:

kategorija	nastavnik	sastav	nagrada
I.	Danijel Begić, prof.	Ines Begić, flauta Karmen Begić, violina Marta Kekez, violončelo Lara Koprivec, klavir	2.
II.	Ana Zanini Mozara, prof.	Meri Anastasov, violina Nina Zvone - violončelo	I.
I.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	Nika Vidojević, flauta Nevia Miloslavić, flauta Emma Martinović, flauta	I.
II.	Anis Končić, prof. mentor	Patricia Ćorak, violina Ana Kačić Barišić, violina	I.
II.	Lorena Milina, prof.	Jakov Varezić, saksofon Jakov Sekula, violina Antun Milinković, klavir	I.
II.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	Lucija Brautović, flauta Barbara Ćorak, flauta Nina Zvone, violončelo Ana Bakija, glasovir	I.

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr/>

54. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe - komorni sastavi, Zagreb

U Zagrebu se od 7. do 9. prosinca 2016. godine održavalo 54. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe - komorni sastavi. Umjetničku školu Luke Sorkočevića predstavljalo je pet komornih sastava koji su osvojili 1. nagrade na regionalnom natjecanju održanom 3. studenog u Splitu.

kategorija	nastavnik	sastav	rezultat
II.	Ana Zanini Mozara, prof.	Meri Anastasov, violina Nina Zvone, violončelo	2. nagrada
I.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	Nika Vidojević, flauta Nevia Miloslavić, flauta Emma Martinović, flauta	priznanje
II.	Anis Končić, prof. mentor	Patricia Ćorak, violina Ana Kačić Barišić, violina	2. nagrada
II.	Lorena Milina, prof.	Jakov Varezić, saksofon Jakov Sekula, violina Antun Milinković, klavir	1. nagrada
II.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	Lucija Brautović, flauta Barbara Ćorak, flauta Nina Zvone, violončelo Ana Bakija, klavir	1. nagrada

Međunarodno violinističko natjecanje „Poreč-fest“

Od 17. do 19. veljače 2017. godine u Poreču održalo se međunarodno violinističko natjecanje „Poreč-fest“. U nastavku donosimo popis učenika koji su se natjecali i rezultate koje su ostvarili:

kategorija	natjecatelj	mentor	nagrada
I.	Karmen Begić	Slobodan Begić, prof.	2.
I.	Tereza Beran	Anis Končić, prof. mentor	1.
II.	Ivana Đanić	Anis Končić, prof. mentor	1.
II.	Donatella Ivulić	Evelina Šegović, prof.	2.
III.	Ana Hađinac	Evelina Šegović, prof.	2.
III.	Ana Vidojević	Anis Končić, prof. mentor	1.
IV.	Paula Bukvić	Dora Kamber, prof.	1.
IV.	Laura Marić	Evelina Šegović, prof.	2.
V.	Meri Anastasov	Anis Končić, prof. mentor	1.
V.	Katarina Baule	Dora Kamber, prof.	2.
V.	Lucija Marinović	Dora Kamber, prof.	2.
V.	Karmen Maškarić	Evelina Šegović, prof.	2.

55. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe - orkestri, Zagreb

4. ožujka 2017. godine mješoviti orkestar naše škole, pod ravnanjem prof. Slobodana Begića, osvojio je 1. nagradu na 55. regionalnom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa.

55. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, Split

Od 8. do 10. ožujka 2017. godine u Splitu održavalo se 55. regionalno natjecanje za učenike soliste u disciplinama gitara, klavir i solo pjevanje. Našu školu predstavljalo je devet učenika, a u tablici možete pogledati njihove izvrsne rezultate:

kategorija	natjecatelj/disciplina	mentor	nagrada
III.	Marija Kristina Tomić - solo pjevanje	Dubravka Hilje, prof. mentor	2.
I.	Mia Klinac - glasovir	Katarina Šnajder, prof.	1.
IV.	Paula Jadrušić - glasovir	Sunčica Grego, prof. savjetnik	1.
I.	Karlo Ruščić - gitara	Dario Čagalj, prof.	2.
II.	Teo Dabelić - gitara	Dario Čagalj, prof.	2.
II.	Katarina Mrvalj - gitara	Dario Čagalj, prof.	1.
II.	Kristijan Žerovnik - gitara	Tomislav Žerovnik, prof.	2.
IV.	Ivo Baule - gitara	Pero Škobelj, prof.	2.
V.	Lovro Barišić - gitara	Ante Skaramuca, prof.	1.

Gradsko natjecanje mladih Crvenog križa

Gradsko natjecanje mladih Crvenog križa, 21. po redu, održalo se 11. ožujka 2017. godine u Sportskoj dvorani u Gospihom polju. Natjecanje je obuhvaćalo provjeru znanja o Međunarodnom pokretu Crvenog križa i Crvenog polumjeseca, Hrvatskom Crvenom križu, međunarodnom humanitarnom pravu i ljudskim pravima, provjeru znanja i vještina iz pružanja prve pomoći te pružanje prve pomoći u praksi na „unesrećenima“. Sudjelovalo je 15 osnovnih i 8 srednjih škola među kojima i naša škola koju su predstavljali učenici 3. razreda: Doris Miladin, Laura Divković, Lidija Tomašković, Glorija Duždević, Antonela Vlašić i Franjo Gadžić kao vođa ekipe, a pripremao ih je Marko Dragojević maturant Medicinske škole. Zauzeli su 5. mjesto.

Međunarodno natjecanje „Daleki akordi“, Split/Kaštela

Od 3. do 7. travnja 2017., u Splitu i Kaštelima održalo se 22. međunarodno natjecanje mladih glazbenika „Daleki akordi“. Ove godine natjecanje se održalo za puhače i gudače, a našu školu predstavljalo je 28 učenika. U tablici donosimo njihove izvrsne rezultate:

kategorija	natjecatelj	mentor	disciplina	nagrada
I.	Petar Kušelj	Ivan Kušelj, prof.	truba	2.
I.	Erika Hezonja	Ivan Kušelj, prof.	truba	3.
III.	Dane Roje	Ivan Kušelj, prof.	truba	3.
II.	Karmen Begić	Slobodan Begić, prof.	violina	2.
II.	Lucija Kaštelan	Anis Končić, prof. mentor	violina	3.
II.	Elza Filipović	Ana Zanini Mozara, prof.	violončelo	2.
II.	Marta Kekez	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	2.
III.	Ana Vidojević	Anis Končić, prof. mentor	violina	1.
III.	Ivana Đanić	Anis Končić, prof. mentor	violina	2.
III.	Ana Hađinac	Evelina Šegović, prof.	violina	2.
III.	Andrea Zadre	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	2.
I.	Klara Brčić	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	flauta	3.
I.	Ana Burić	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	flauta	2.
II.	Nika Vidojević	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	flauta	2.
IV.	Paula Bukvić	Dora Kamber, prof.	violina	2.
IV.	Nina Zvone	Ana Zanini Mozara, prof.	violončelo	1.
IV.	Mihaela Đanić	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	3.
IV.	Antoneta Gončin	Slobodan Begić, prof.	violina	3.
I.	Tereza Beran	Anis Končić, prof. mentor	violina	2.
I.	Iva Nodilo	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	2.
V.	Vesna Palčok	Anis Končić, prof. mentor	violina	2.
V.	Laura Marić	Evelina Šegović, prof.	violina	3.
V.	Meri Anastasov	Anis Končić, prof. mentor	violina	2.
V.	Katarina Baule	Dora Kamber, prof.	violina	2.
V.	Patricia Ćorak	Anis Končić, prof. mentor	violina	2.
V.	Ana Kačić Barišić	Anis Končić, prof. mentor	violina	3.
V.	Karmen Maškarić	Evelina Šegović, prof.	violina	2.
V.	Lucija Marinović	Dora Kamber, prof.	violina	3.

Odvajži se, pobijedi!

Međunarodno natjecanje **Woodwind & Brass, Varaždin 23. - 31. ožujka 2017.**

kategorija	natjecatelj	mentor	disciplina	nagrada
C	Nevia Miloslavić	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	flauta	2.
D	Lucija Brautović	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	flauta	2.
E	Barbara Čorak	Jakov Kakarigi, prof.	flauta	2.
E	Jakov Varezić	Željko Barač, prof.	saksofon	2.

fotografije preuzete s: <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr/>

55. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, Zagreb 1. - 8. travnja

Od 1. do 8. travnja 2017. u Zagrebu se održavalo 55. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa. Naši učenici natjecali su se u 3 discipline i 5 kategorija. U nastavku donosimo popis učenika koji su se natjecali i rezultate koje su ostvarili:

kategorija	natjecatelj	mentor	disciplina	nagrada
I.	Mia Klinac	Katarina Šnajder, prof.	glasovir	2.
IV.	Paula Jadrušić	Sunčica Grego, prof. savjetnik	glasovir	3.
II.	Mješoviti orkestar	Slobodan Begić, prof.	orkestri	3.
II.	Katarina Mrvalj	Dario Čagalj, prof.	gitara	3.
V.	Lovro Barišić	Ante Skaramuca, prof.	gitara	2.

Međunarodno natjecanje pijanista Memorijal Jurica Murai i Murai Grand Prix

Od 23. do 29. travnja 2017. godine u Varaždinu se održavalo Međunarodno natjecanje pijanista – Memorijal Jurica Murai i Murai Grand Prix. U E kategoriji natjecala se naša učenica Paula Jadrušić, a osvojila je 3. nagradu.

20. federalno otvoreno natjecanje, Čitluk 24. - 27. travnja 2017.

Od 24. do 27. travnja 2017. godine u Čitluku se održavalo 20. federalno otvoreno natjecanje. Jedanaest učenica naše škole natjecale se u dvije discipline i šest kategorija, ukupno osvojivši devet prvih i dvije druge nagrade.

kategorija	natjecatelj	mentor	disciplina	nagrada
predkategorija	Iva Nodilo	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	I.
I.	Marta Čatić	univ. spec. mus. Dora Kamber, prof.	violina	II.
I.	Marta Kekez	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	I. specijalna nagrada
I.	Elza Filipović	Ana Zanini Mozara, prof.	violončelo	I.
2.	Ivana Đanić	Anis Končić, prof. mentor	violina	I.
2.	Andrea Zadre	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	I.
3.	Ana Vidojević	Anis Končić, prof. mentor	violina	I. specijalna nagrada
3.	Nina Zvone	Ana Zanini Mozara, prof.	violončelo	I. specijalna nagrada
3.	Mihaela Đanić	mr.Vanda Đanić, prof. mentor	violončelo	I.
4.	Paula Bukvić	univ. spec. mus. Dora Kamber, prof.	violina	I.
5.	Katarina Baule	univ. spec. mus. Dora Kamber, prof.	violina	II.

Odvajži se, pobijedi!

Tragedija kao zavođenje u Had

„Izjesta (niknu) li (igda) žene tako nesretne (DYSTYHES EFY GYNE)“ pita Agamemnon u Euripidovoj „Hekabi“, a Hekaba mu odgovara: OUK ESTIN, EI ME TEN TYHEN AUTEN LEGOIS („Ne jest (nje), osim da samu Sreću takvom zborio ne bi“). HE DYSTYHES TYHES (nesrećna Sreća), baš kao i DYSEIDES EIDOS (Platon, Soph. 228a I I), kao nevidni vid, upućuje na potonuće u Nevid, u Had. Rasrećna Sreća takvo je zlo (KAKON) da je Hekaba već „mrtva i prije nego mre“ (TETHNEK' EGOGE PRIN THANEIN KAKON HYPO, stih 431). Njezine Trojanke samo su „Hada bakhe“ (BAKHAIS AIDA, stih 1076) koje čine da Polimestor potone u nevid (izbodu mu oči). I tko može iscijeliti oči slijepe? Uzalud je zazivati bogove svjetlosti, bilo kojega „boga il' demona pomoć“ (THEON E DAIMON EPAROGOS, stih 164). Zlo se je kao „nesrećna Sreća“ naselilo u samu **jestost** (FYSSIS) svega što **jest**. Zato Hekaba i **jest izjestala** (EFY) tako nesretna.

Kako nam se, uvijek iznova, kada se proizvodi Držićev renesansni kaza-lišno po-zor-ni pri-zor, valja prisjetiti da je svijet koji on u-pri-zor-uje Podzemni svijet, svijet Nevida (Had), onda nije čudo da on bira za jedinoga „svoga“ tragičkoga junaka baš Hekubu. Dok je u „Noveli od Stanca“ pad u Nevid uprizoren kroz „naravni nesklad“ preobrazbe Vlaha u „vlaha“ kojega je uzaludno pomlađivati uz pomoć vila koje su vidovite i vidarice jer u Nevidu nema vida (pa vile samo „mrče“ Stančevo lice), u „Hekubi“, u kojoj

„nesrećna Sreća“, razlučni Slučaj, nadzire sve smrtničko (TYHEN DE PANTA TAN BROTOIS EPISKOPEIN, stih 491), „put nade“ (HODOU ELPIS, puta nada) zavodi u Had (PROS AIDAN, stih 1033). Nebo je prazno, a Zemlja kroz beznađe tone u Podzemlje. Beznadna Nada samo je jedna od bezobraznih Obrazina „nesrećne Sreće“. Hekabin tragični promašaj baš i jest uzdanje u tu Nadu da će joj netko pomoći spasiti se iz Nevida. Agamamnon joj čak nudi slobodu, ali ona odbija jer u Nevidu „nema slobodna čovjeka“ (OUK ESTI THNETON HOSTIS EST' ELEUTHEROS, stih 864). Život u Nevidu je ropstvo.

Držić također drži da mu Cosimo I. de' Medici može pomoći. Njegova „urota“ njegov je tragični promašaj. Dubrovnik se ne može osloboditi dok ne nađe novu „hrid“. No, „hrid“ se kao „stanac kamen“ ne može pomladiti uz pomoć „vida“ jer u Nevidu nema „vida“. Što nam je onda činiti?

U tragediji se razlučeni čovjek (LAOS) i hrid (LAAS) sjedinjuju u tragičkome junaku. Zato Držić, s jedne strane, prepjevava „Hekabu“, a kuje „urotu“ (čineći sebe tragičkim junakom) s druge strane. Ta „pjesni“ mogu učiniti „kami hodit“ (Držić, Hekuba, stih 1665). Pet stotina godina (nakon Držića) u Hadu, a još nismo svijesni toga? Ili možda netko ipak jest? Slavoj Žižek u svojoj „Antigoni“ (Fraktura&HNK, Zagreb, 2016)?

Raspomamljenost umrljana razumskom obnagom u propopima Antigona roda učinila je od Žižekove knjige („Antigona“) umjesto užgana češera „poludjele glave Bakhove“ (str.44.) hladnu stijenu, „hladniju od smrti“ (str.40.).

Na sestrinu primjedbu:

„Tvoja ljubav prema bratu jako je čudna, ne prepoznajem se u njoj. Nema tu sućuti ni topline prema ljubljenoj. Kao da ti je drago što je mrtav, kao da si spremna uništiti ono što voliš“.

Žižekova Antigona odgovara:

„Prava je ljubav hladna, hladnija i od smrti. Ne čine je prevrtljivi osjećaji. Poput stijene odbija njihovo kolebanje i lako podnosi sve spone i pritiske“.

Maska u grčkom kazalištu, I. st. pr. Kr.

Tragična i komična kazališna maska u mozaiku Hadrijanove vile u Tivoliju

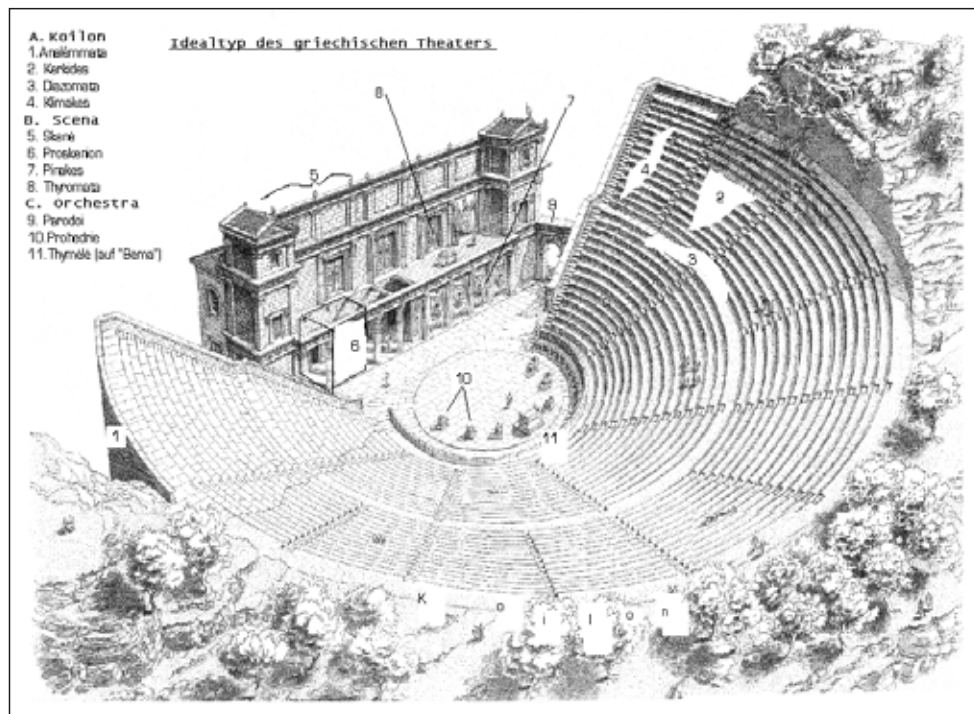
Razumska ugroza, obnaga, **smrt je u liku razuma** kojoj je jedini cilj učiniti i prirodu i boga i čovjeka što mrtvijima, što nevidnijima. Kada „razumnik“ poput Žižeka kolonizira antičko „dramsko kopno“, već je isuviše lijen i samoživ, nemisaon i ireligiozan, da bi u susretu s Grcima osjetio išta od iskonskih moći života i čudesne snage te zemlje prožete pjevom pjesnika i izvornom njegovom bogova. Za njega je naša krajnja stvarnost „kaos kojim ni bogovi ne mogu upravljati“ (str. 37.). „Život je naš razbijena posuda, krhotine su njezine razasute“ (str. 37.). I premda je čovjek nešto „začudno i demonsko“ (str.73.) i dijeli „sudbinu polubogova“ (str.57.), njemu uistinu „nema mjesta ni među živima ni među mrtvima, već tek u sablasnome međuprostoru gdje prebivaju čudovišta“ (str.79.). Razumnika (poput Žižeka) „ludim čini upravo njegovo umovanje“ (str.65.): „suprotstavljajući se Bakhovu ludilu, vlastito ludilo naglašava“

Kazalište u Epidauru (Grčka), 350. pr. Kr., promjera 114 m

(str.65.). Jer nije Antigona po svojem imenu puko „nesavitljiva“ (str.24.), pa niti „ona koja se protivi majčinstvu“ (str.24.), nego je AUTADELFOS (Sofoklo, Antigona, stih 1.), „ista po maternici“ (DELPHYS) ne samo s Ismenom, Eteoklom i Polinikom, već i s Edipom. Edip je otac koji je ujedno brat (ADELFOS). Antigona je usuprot (ANTI) tome poistovjećenju roditelja i rođenoga u rađanju (GONE) kao vinovništvu. Upravo čežnja za nevinošću kao ne-uskraćenošću (A-LETHE-IA) očinstva koja se kroz istotu nje i Edipa po maternici (DELPHYS) uskraćuje (LETHE), ono je što „ju“ čini tragičnom heroinom. No svo zlo s tim. Žižekova „Antigona“ ionako nema ambiciju biti umjetničko djelo, tj. iznošenje na vidjelo majčinstva (čežnja za nevinošću) u svemu zbivanju. Ona je puko razumska, „etičko-politička vježba“ (str.33.) ili strože: „**običajno-združni uvježbaj u nevidu Hada**“.

Antun Nodilo, prof.

Skica grčkog kazališta

Čovjek „nazbilj“

Rođen najvjerojatnije 1508. godine u Dubrovniku, najveće ime hrvatske književnosti 16. stoljeća i najbolji komediograf u povijesti hrvatske književnosti uopće – MARIN DRŽIĆ. Nadimak – Vidra. Vjeruje se da su ga tako prozvali zbog njegovih čestih boravaka u prirodnom krajoliku Rijeke dubrovačke. Nadimak se odnosi na životinju, neku vrstu kune, koja se mogla vidjeti u tom kraju. Prema drugom mišljenju, nadimak Vidra označavao bi lukavu zvijer koja sprema urotu protiv dubrovačke vlastele, pa bi to možda bio pseudonim koji je Držić mogao uzeti kao član kazališne družine. Njegov se stric zvao Džore Držić, a poznat je kao jedan od najboljih dubrovačkih petrarkista, pjesnika koji su nasljeđivali teme, motive i stil slavnog talijanskog pjesnika Francesca Petrarke.

Život Marina Držića bio je izuzetno zanimljiv, turbulentan i dandanas izaziva zanimanje mnogih istraživača. Rektor crkve Domino (Svi sveti), orguljaš, stipendist, rektor studentskog doma i prorektor sveučilišta u Sieni, tumač, pisac, glumac, sanjar, urotnik...

Držić je sve ovo, ali i više od toga. Njegov je književni rad od neprocjenjive vrijednosti za sve one koji znaju što je umjetnost.

Prošlo je 450 godina od Držićeve smrti, 2. svibnja 1567. godine umro je ovaj veliki pjesnik i komediograf u Veneciji, daleko od svoje domovine, a njegovo tijelo pokopano je u zajedničkoj grobnici bazilike sv. Ivana i Pavla (Zanipoli).

Svjesni važnosti komediografa Marina Držića u kontekstu dubrovačke, a samim time i hrvatske književnosti, učenici prvog, drugog i trećeg razreda srednje škole, u subotu 18. veljače 2017. godine, u pratnji svoje profesorice Hrvatskoga jezika, Ivane Kodrič Kesovia, posjetili su Kazalište Marina Držića i pogledali predstavu *Skup* u režiji Ivica Kunčevića. Predstavu su dočekali s velikim nestrpljenjem tim više što je jedan od statista u njoj bio Franjo Gadžić, učenik 1. razreda Umjetničke škole Luke Sorkočevića, koji je statirao u ulozi placara. Glavnu ulogu škrtog starca Skupa utjelovio je dubrovački glumac Branimir Vidić Flika, Zlati kum bio je Zijad Gračić, Dobre Mirej Stanić, Munuo Edi Jertec, Variva Izmira Brautović, Gruba Nika Burdelež, a Kamilo je bio Hrvoje Sebastijan. U nastavku možete pročitati neke od dojmova naših učenika nakon pogledane predstave te esej učenice 3. razreda Emanuele Trostmann.

Predstava me se jako dojmila. Mislim da su glumci vjerodostojno utjelovili karaktere svojih likova. Kostimi su se uklapali u vrijeme radnje, a glazba na prijelazima fino je povezala cijelu predstavu. Predstava je definitivno unijela život u ovu Držićevu komediju i prikazala stvari koje samo čitajući ovo djelo ne možemo baš u potpunosti zamisliti.

Ina Žderić, 1. srednje

Predstava oduševljava u svakom smislu, uz glumce, pametno korištenje scenografije, vrlo uvjerljive kostime i atmosferu koja je neponovljiva, ova predstava ostavlja daleko veći dojam nego samo čitanje knjige. Ni u jednom trenutku gledatelj nema vremena za dosađivanje, sve se odvija brzo, spretno i humoristično, ne možete naći ni jedan trenutak da provjerite koliko je sati, odakle dolazi svjetlost na pozornicu... punih sat i dvadeset minuta ste njihovi i oni vas drže u svom svijetu. Prekrasno Kazalište Marina Držića i taj starinski izgled scenografije omogućili su nam da na kratko zavirimo u život Dubrovnika iz 16. stoljeća.

Tana Michl, 1. srednje

Dok sam gledala predstavu više sam razumjela neke dijelove iz knjige i bili su mi više komični nego kad sam čitala djelo. Svida mi se kako su glumci dobro odglumili svoje uloge, ali su me neki dijelovi i iznenadili, tj. neke sam likove drukčije zamišljala dok sam čitala. Bilo je zanimljivo to što nisu prikazali Andrijanu, ona se jedino mogla čuti iza kulise. Kraj predstave bio je smiješan, ali i razočaravajući jer je predstava prekinuta usred zanimljivog događaja oko krađe ćupa sa zlatom. Ipak shvaćam da je to

moralo biti tako jer je završetak Držićeve komedije izgubljen. Drago mi je da sam otišla u kazalište na ovu predstavu jer mi je uvijek zanimljivo pogledati neku predstavu ili film na temu knjige koju pročitam i zamislim u svojoj mašti.

Ena Barčić, I. srednje

Najviše mi se sviđelo to kako je ostvarena razlika među likovima kostimografijom i njihovim osobnostima. Uživala sam u

svakom trenutku predstave i iskreno sam se smijala sve do kraja. Divila sam se bogato ukrašenim kostimima kakve su nosili Zlati Kum, Dobre i Kamilo. Likovi su prikazani baš onako kako sam ih ja zamišljala čitajući komediju, a oni dijelovi kojih u knjizi nema zaista se dobro uklapaju u cijelu izvedbu (posebno je bila smiješna Variva koja je utjehu pronalazila u alkoholu). Kada je predstava završila htjela sam ostati u svom sjedalu i proživjeti magiju izvedbe još nekoliko puta.

Jelica Šabadin, I. srednje

Marin Držić, „Dundo Maroje“

Renesansa, razdoblje u kojem dolazi do novog rađanja, preporoda, mijenjanja svjetonazora i misli naspram krutih principa religije, koja kao vjerski koncept nije odbačena, već koristi kao putokaz i nada da čovječanstvo svojom intelektualnom snagom može doći do novih i originalnih rješenja.

Marin Držić u prologu Dugog Nosa prikazuje utopijski i savršeni svijet (pomalo nalik na Thomasa Moora i njegovo djelo „Utopija“), mjesto gdje je sva imovina blago zajednice, „gdje sunce s istoči vodi tihi dan samo od dzore do istoči i od istoči do dzore; a svitla zvizda danica ne skriva se kako ovdje među vami, ma svitlo svoje lice na bilomu prozoru na svak čas kaže“. Na taj način, možda čak i nesvjesno, stvara renesansni svijet jednak onome koji se razvija i u stvarnosti 16. stoljeća. Iako „Dundo Maroje“ ima većinska obilježja komedije karaktera (ismijavaju se ljudi „nahvao“), ovo je zapravo *commedia erudita* (učena komedija) u kojoj Marin Držić skreće pozornost i ljuto problematizira odnos starosti i mladosti, kao i odnos građanskog sloja, pučana i vlastele. Za mjesto radnje čast dobiva Rim, možda kao zahvala Italiji, odnosno nekadašnjem Rimskom Carstvu koje je zapadnoeuropskoj civilizaciji podarilo izravan kontakt s književnim nasljeđem antičke Grčke. Najveća i najvažnija uloga u komediji pripada Pometu, koji kao jedini čovjek „nazbilj“ svojim riječima predstavlja i glas samog Držića pa on tako najčešće u njegovim monolozima dovodi u pitanje „fortunu“, životne odluke, ljubav žena i idealni posao. Pomet je također klasični primjer renesansnog hedonista zbog njegove neumjerene sklonosti jelu i piću: „A merita moj profumani trbuh da mu vjerno služim.“ Ipak, pokazuje on i žeđ za znanjem jer upravo razum koristi kao jedino oružje protiv ljudi „nahvao“ i na taj način tako vješto i moćno upravlja „fortunom“. Možemo vidjeti da je za predmet zapleta komedije Držić odabrao mahnitu mladost, ali davajući odmah čitateljima na znanje da slika nije crno-bijela, kritizirajući pritom i starije ljude sklone škrtosti i nerazumijevanju. Kroz lik Pometa vidimo i Držićev stav prema ženama, koji ne samo da se izruguje petrarkizmu (Marovoj ljubavnici daje ime Petrarkine Laure), već i generalizira ženski rod na način da ih zove prevrtljivima, plačljivima i glavnim krivcima intriga u životu: „Vražija njeka ženska narav! (...) Fortunu pišu ženom ne zama; i dobro čine tu joj čas činit, ako se obrće sad ovamo sad onamo, sad na zlu sad na dobru; sad te kareca, a sad te duši.“

Marin Držić je usprkos brojnim komičnim situacijama, ponegdje i elementima lakrdije, uspio izjedriti veliku i osebujnu komediju koja i danas služi kao književni hram i svjetlo onima koji se ne zadovoljavaju samo formom, već u namjeri da otkriju više problematiziraju o društvenim pitanjima i svakodnevno tragaju za novim odgovorima.

Emanuela Trostmann, 3. srednje

Nepoznato o poznatom

Dubrovnik, biser Jadrana, grad jedinstvene kulture i povijesti, dio je UNESCO-ovog popisa svjetske baštine od 1979. godine. Svoju samostalnost doživljava nakon 13. stoljeća kada se razvija Dubrovačka Republika, trgovačka sila Mediterana. Dubrovčani su čuvali slobodu trgovačkim i diplomatskim odnosima, ali i jakim obrambenim zidinama te tvrđavama. Unutar njegovih zidina kriju se mnoge otkrivene, ali i one još uvijek neistražene tajne. Jedna od takvih, mnogima još nepoznata tajna, smještena je i u našoj školi. Iako smo često puta slušali koncerte ili razne druge priredbe u koncertnoj dvorani naše škole, nismo znali da se ispod nje nalazi kripta predromaničke crkve sv. Petra Velikoga (grč. *krypté*: skrovito mjesto; kršć. nadsvođena prostorija ili skriveni prostor, smješten ispod glavnog prostora crkve koji su vjernici upotrebljavali kao mjesto za ukapanje, često mučenika, i ponekad za molitvu). Moguće je da je ovdje zapravo riječ o prvoj dubrovačkoj katedrali. Znamo da se naša škola nalazi u zgradi bivšeg samostana sv. Katarine, reda časnih sestara benediktinki, ali ovo je svakako nevjerojatna spoznaja.

U predavanju koje nam je 8. svibnja 2017. godine održala arheologinja Ivona Michl, otkrili smo tajnu koja ispod nas krije nešto toliko staro i toliko vrijedno. U kriptu smo ušli kroz dugački podzemni hodnik, ispod današnje koncertne

dvorane, koja je nekad bila trobrodna predromanička bazilika s kupolom i čiji su ulaz čuvala dva visoka crkvena tornja. Zanimljivo je bilo osobno svjedočiti ovom djeliću dubrovačke povijesti.

Predavanje arheologinje Ivone Michl održano je povodom ovogodišnje akcije Sekcije za muzejsku pedagogiju Hrvatskog muzejskog društva, koji svake godine svoje znanje dijele s učenicima osnovnih i srednjih škola.

Grad Dubrovnik neprocjenjiva je oaza kulturnih spomenika važnih za razumijevanje slavne prošlosti našega grada, ali ujedno i podsjetnik koliko je važno održati i očuvati ono što smo naslijedili od svojih predaka. Ova je tajna jedan korak ka tome...

Emanuela Trostmann, 3. srednje

„Eter nad Berlinom“

27. travnja 2017. godine, nekolicina učenika srednjoškolača, uglavnom prvog i drugog razreda naše škole, prisustvovala je izvedbi moderne predstave na njemačkom jeziku, „Eter nad Berlinom“. Autorica Pavlica Bajsić Brazzoduro inspiraciju je tražila prije svega u djelima svojeg pokojnog oca Zvonimira Bajsića, ali i Heinricha Bölla, Bertolta Brechta, Alfreda Brauna, te u radijskim snimkama koje se čuvaju već skoro cijelo stoljeće u berlinskom Rundfunk Archivu. Došli smo u Kazalište Bursa, nesigurni što nas točno čeka, ali prilično znatiželjni. Bilo nam je rečeno da možemo zauzeti bilo koja mjesta pa smo se moja prijateljica i ja smjestile u jedan od najbližih redova kako bismo bolje vidjele predstavu. Ubrzo smo shvatile da smo napravile pogrešku jer je na sceni samo stari radio, a prijevod na hrvatski bio je prikazan gotovo iznad naših glava tjerajući nas da se potpuno iskrivimo kako bismo išta mogle vidjeti. Počelo je tako što smo slušali kratke isječke iz radiodrama i razne činjenice i zanimljivosti o radiju i njegovoj povijesti. Već kada smo se pomalo počele brinuti da ćemo sljedećih sat vremena provesti u vrlo neudobnim položajima s očima uperenim prema gore, u pokušaju da shvatimo značenje svih tih zvučnih njemačkih riječi, pozadina pozornice se otvorila i tu smo ugledali nekoliko mladih glumaca koji su nas pozvali da krenemo za njima. Poslušali smo ih i pomalo zbunjeni, ali i uzbuđeni, pošli za njima. Našli smo se u kaza-

lištu, ovaj put zauzevši bolja mjesta, a predstava se nastavlja. Bilo je to zanimljivo iskustvo, preopširno i komplicirano za detaljno opisivanje. Pred nama se izvodilo potapanje broda, razgovor ispred koncentracijskog logora, spašavanje posade palog zrakoplova, kiša i još mnogo toga, a sve je postignuto sa samo nekoliko glumaca i snagom zvuka. Cilj same predstave bio je pokazati snagu i važnost radija na koji mi u današnjem vremenu, osim kada ga slušamo dok se vozimo u automobilu, ne obraćamo pažnju. Jedini problem koji sam primijetila u predstavi bilo je povremeno kašnjenje i nestajanje prijevoda kada smo bili prepušteni samo vizualnom razumijevanju što nije bilo lako. Ipak, predstava je bila izuzetno i meni osobno vrlo neobično iskustvo.

Tara Šipčić, 2. srednje

Kad bih mogao promijenio bih... ŠKOLSTVO!

Što naši učenici misle o školskom sustavu u Republici Hrvatskoj i što bi promijenili?

- Treba ukinuti ocjene od 1 do 5 jer je to samo podcjenjivanje djeteta.
- Smatram da bi svi profesori koji rade u nas trebali završiti fakultet u Republici Hrvatskoj, a ne u Mostaru, Sarajevu i sl.
- Ostaviti maturu, ali ju poboljšati. Uvijek viša razina mora biti puno teža, a ne da su razlike male i matura bi trebala biti napravljena za svaku školu posebno, u skladu s njezinim programom.
- Osnovna škola je obvezna što je u redu, no i srednja bi trebala postati obvezna i trebali bi se svi udžbenici i pribor osigurati djetetu, tj. da postanu besplatni u cijelosti i u svim krajevima RH, dok bi se za studente lošeg imovinskog stanja osigurala stipendija neovisno o prosjeku ocjena.
- Treba uvesti 9 razreda osnovne škole, s tim da prvi razred bude samo odgoj i učenje abecede i brojeva do 20.
- Treba osigurati studentima i učenicima bolje i kvalitetnije domove i prijevoz do kuće vikendom i blagdanima.
- Profesorima dati veću važnost u društvu, veće poštovanje.
- Treba uvesti strože pedagoške mjere za djecu.
- Izjednačiti svako dijete bez obzira na pripadnost, vjeru, rasu...

- Neki profesori uopće ne bi trebali biti profesori. Moraju promijeniti svoj stav prema učenicima, zainteresirati ih za nastavu... i općenito se puno traži, a neke stvari uopće nisu bitne.
- Problem je u tome što je Hrvatska siromašna zemlja. Mi nemamo dovoljno resursa za školstvo kvalitetno kao ono u Švedskoj. U velikom smo zaostatku za ostalim razvijenim zemljama. U školi koju pohađam prevelika je satnica, preopterećeni smo. Satovi su kvalitetni, profesori se trude što bolje prezentirati, odnosno prenijeti nam svoje znanje, ali nedostatak pribora za rad, npr. projektora i računala nazaduje nas. 21. stoljeće je! Ovo stoljeće zahtjeva tehnologiju jer mladi provode dane na računalima. Sve što nam treba pronalazimo *online*. Također smo više vizualno napredovali (barem umjetnici) i nama trebaju neki slikoviti materijali. Kako je tehnologija napredovala tako smo i mi ljudi napredovali. Ipak, ne pratimo svjetske trendove.
- Profesori bi trebali biti pristupačniji i obzirniji te pošteno zaključivati ocjene.
- Ne bi se trebao kažnjavati učenik koji je zaboravio pribor ili domaći uradak jer je prioritet učenikovo znanje na ispitivanju ili testu.
- Treba pomoći učeniku ako ima pitanja u vezi gradiva ili škole, a ne ga prekoravati te nazivati neznačicom.
- Razrednik se treba zalagati za svoj razred, a ne ga ignorirati te se izvlačiti na riječi: „To se mene ne tiče“.
- Profesori ne bi učenicima smjeli govoriti da su propalili i da neće uspjeti – obvezna je promjena ponašanja (pristupa).
- Ponajviše bi se trebala poticati kreativnost i humanost među učenicima, studentima.
- -Trebalo bi uvesti marende u škole koje imaju dvije

smjene, smanjiti broj sati u jednom danu, ne dovoditi učenika do iscrpljenosti. Zbog te iscrpljenosti oni nemaju volju za učenje nakon škole. Ako učenik zatreba pomoć razrednika, trebao bi mu dati konkretan odgovor, a ne reći da ne zna ništa.

- Smatram da je školstvo jako loše. To se nije promijenilo već 100 godina. Malo se ulaže u njega. Ja bih voljela da nemamo knjige nego da se školujemo pomoću tableta i da škola traje kraće.
- Svako je dijete jedinka za sebe i ne može se očekivati od svakog djeteta isti rezultat. Treba se više osvrnuti na ples, glumu, umjetnost i glazbu. Staromodni način predavanja neće djelovati na djecu, a pogotovo konstantne uvrede i omalovažavanje iz sata u sat. Treba uvesti više grupnih radova, poticati suradnju među učenicima, a ne natjecanje tko će dobiti veću ocjenu. Ocjena odličan samo je broj koji na kraju ne znači baš ništa. To može samo stvoriti svađu i vrijeđanje među učenicima. Ocjena ne smije biti mjerilo znanja. Svatko ima svoje talente, ali i mane. Države poput Finske, Danske i Švedske imaju savršen sustav. BEZ ocjena, BEZ nadmetanja među učenicima, BEZ uobičajenih testova. U tom sustavu gleda se potreba svake jedinice što je fantastična stvar. Ovo je zastarjeli sustav koji se samo vraća u prošlost. Treba okrenuti novu stranicu, raditi stvari koje se rade u 21. st., a ne podučavati ono što je bilo, kako se učilo i ponašalo u 19. i 20. stoljeću. Treba zabraniti stare udžbenike, stari način ocjenjivanja. Učenici i studenti jesu 30% svjetske populacije, ali su 100% naše budućnosti, zato još nije kasno okrenuti se nekim novim i modernijim stvarima.
- Mislim da je problem u prevelikoj količini informacija kojima su učenici bombardirani, teško je razlučiti korisne i potrebne podatke od onih nevažnih, a i raspored sati je dosta nezgrapan što dodatno otežava učenje. Bilo bi također korisno kada bi se škola usredotočila na učenje praktičnih i korisnih stvari za život, poput rješavanja problema, psihičkog zdravlja i snalaženja u određenoj situaciji, a ne samo činjeničnog znanja. Trebali bi imati više razumijevanja za učenike i prilagođavati se pojedincu jer smo svi mi drugačiji i trebamo jedinstven pristup kako bismo pronašli sebe i razvili se kao osobe.

- Albert Einstein jednom je rekao: „Ako sudiš ribicu po njezinoj sposobnosti da se popne na stablo, cijeli će život misliti da je glupa.“ Mislim da današnje školstvo nije dobro, ako se pogleda na svijet, unapredovali smo u svemu i sve se promijenilo u odnosu na zadnjih stotinjak godina, sve osim načina školovanja. Slika učionice ista je sada kakva je bila i onda. Promijenio bih i način vrednovanja znanja učenika jer se danas ocjenjuje učenikova sposobnost zapamćivanja, a ne pravo znanje. Također mislim da bi se svi predmeti trebali raditi na temelju prakse i iskustva, gdje učenik analizira pojedine zadatke i pristupa im sa strane nekog predmeta i da se fokusira na ono što mu ide dobro i što ga zanima, što se već uvelo u Finskoj. Ne bi se trebale samo učiti činjenice koje se zaborave sekundu nakon testa ili ispitivanja, ali to profesori većinom traže. Također mislim da se informacije koje su nepotrebne, čak i za opću kulturu, ne bi trebale tražiti kao potrebne. Malo je teško to zamisliti sada, jer smo svi navikli na današnji način školovanja. Ne bi trebalo biti ni ovo: „Nisi naučio, jedan!“, jer zašto bi učenik to trebao odgovarati tada? I zašto uopće postoje ocjene? Njima se ocjenjuju stvari, kao kvaliteta mesa ili potrošnja energije, a ne ljudi, loša ocjena i loš pristup prema tom učeniku neće ga motivirati, već će ga još više krivo usmjeriti i demotivirati. Teško je zamisliti školstvo bez ocjena, ali mislim da je bolje od ovoga što imamo sad.
- Današnje školstvo nije katastrofalno kao što većina misli. U našoj državi školuju se mladi koji kasnije odlaze u inozemstvo gdje su među boljim studentima (znanstveno provjereno). U prilog tome idu i mnoge nagrade naših učenika na raznim prirodoslovnim natjecanjima diljem Europe. Nažalost, ovi dobri rezultati nisu tako česti, ali su pokazatelj da se može i zato smatram da treba promijeniti način rada i učenja. Npr. trebalo bi djeci dati priliku da sami dođu do rješenja i treba poticati kreativnost te vlastito mišljenje. Ali nažalost, najveći problem hrvatskog školstva je što se politika uvukla u naše škole. Preko djece i škola igraju svoju „šporuku“ igru, kupuju glasove i natječu se i pritom zanemaruju prave vrijednosti.

Maturalna zabava

Maturalna zabava Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, održana je 11. veljače 2017. godine u hotelu Lero. Pripreme maturanata i nisu toliko bile u zadnji čas. Naime, potraga za hotelom prošla je vrlo dobro, s tim da nam je osoblje izašlo u susret oko organizacije. Dekoraciju sale i lutrije uzeli smo u svoje ruke i odlučili dati sve od sebe. Večer je započela na terasi uz bazen gdje su se gosti mogli poslužiti aperitivom, a zatim je uslijedilo fotografiranje maturanata s partnerom/partnericom te grupna slika razreda s razrednicom. Nakon fotografski zabilježnog izdanja te večeri, prozivani od strane profesora Antuna Nodila, jedan po jedan ušetali smo u salu. Krenuo je ples maturanata i partnera usred čijeg valcera je nastupila i naša točka iznenađenja koju smo složno otplesali i iznenadili sve prisutne. Pripreme su nam omogućile dvije profesorice koje nisu nikome odale našu tajnu, zato hvala im na tome! Uzbuđeni nastavili smo s plesom maturanata i roditelja. Ravnatelj je s par uvodnih riječi otvorio ovu večer. Dobroj atmosferi pridonio je školski bend koji je zapanjio publiku svakom izvedenom pjesmom! Na podiju led su probile naše profesorice koje su nas toliko očarale da smo se svi morali pridružiti. Tijekom večeri na platnu su projicirana tri naša videa uz koja su se mnogi mogli nasmijati. Listići lutrije bili su u potpunosti rasprodani, a nagrade su neke ugodno iznenadile. Osim ovih nagrada, tu su bile i nagrade koje su profesori pripremili isključivo za nas maturante, a svaka od njih bila je lijep znak pažnje. I mi smo njima uzvratili jednakom ljubavlju podijelivši im ruže.

Za ugodan ostatak večeri bio je zadužen DJ koji nas je zabavljao do kasno u noć.

Posebno nam je drago što smo se tu večer proveli svi zajedno na okupu i što smo uživali uz svoje roditelje, prijatelje i profesore.

Bila je ovo kruna našeg srednjoškolskog druženja koje je započelo prvim razredom srednje škole, a nastavilo se raznim manjim izletima i nezaboravnim maturalnim putovanjem. Mali razred, ali velika ekipa bez koje ovo ništa ne bi bilo moguće.

Ivana Blažević, 4. srednje

fotografije preuzete s: <http://dubrovackidnevnik.rtl.hr> i <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

Glazba govori tisuću riječi

Još je jedna generacija učenika Umjetničke škole Luke Sorokočevića završila svoje srednjoškolsko glazbeno obrazovanje. Nestrpljivo su dočekali trenutak kada će svojim roditeljima, prijateljima i profesorima prezentirati rezultate svog predanog rada.

Još trenutak prije uzbuđenost je bila velika, no čim su stupili na scenu, svatko od njih zadivio je nastupom. Bio je to koncert pun emocija, ponosa, jer ipak ovi su učenici uveseljavali našu školu, bili dio nje.

Katarina Baule, violina (mentor: Dora Kamber), Sonja Ann Chiddenton, violina (mentor: Evelina Šegović), Lovro Barišić, gitara (mentor: Ante Skaramuca), Matea Vukić, violina (mentor: Dubravka Balent), Nora Miljanić, violina (mentor: Dora Kamber), Lovro Kovačević, trublja (mentor: Ivan Kušelj), Ana Kačić Barišić, violina (mentor: Anis Končić), Karmen Maškarić, violina (mentor: Evelina Šegović), Lucija Šimunović, klavir (mentor: Dubravka Soldo Kakarigi), Jakov Sekula, violina (mentor: Dubravka Balent), Marija Kristina Tomić, sopran (mentor: Dubravka Hilje), Patricia Ćorak, violina (mentor: Anis Končić) i Lucijan Selmani, saksofon (mentor: Željko Barač), svima njima iskreno čestitamo jer promiču glazbu kao svoj poziv.

Glazba je dio njihova života i to se osjećalo i na ovom koncertu.

Hvala vam naši dragi maturanti, vi činite ovaj svijet ljepšim!

Kad vrijeme stane

Slika – to sam ja!

30. svibnja 2017. godine u Galeriji mladih otvorena je izložba radova maturanata slikarsko-dizajnerskog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Na toj su izložbi predstavljeni njihovi završni radovi koji prezentiraju sve ono za što su se oni obrazovali, usavršavali i naposljetku ono zbog čega su i upisali školu umjetničkog smjera. Njihov profesor i mentor Luko Piplica o izložbi je napisao sljedeće:

„Izložbom završnih radova ispraćamo još jednu generaciju maturanata Slikarskog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Predstavljaju se oni širokim rasponom interesa, tema i tehnika. Od klasičnih slikarskih postupaka Ane Roko, fantastičnog slikarstva Ivane Blažević i Tomislava

Kralja, art deko slikarskih stilizacija Isabelle Pendo, preko ekspresionističkih ispitivanja Karmen Rihter i Gabrijele Putica, do stripa Iva Vodopije, fotografija Nikoline Rilović, te web dizajna Maroja Katušića. Svi oni iskušali su ozbiljnost slobodnog odabira u umjetničkom oblikovanju. To znači usamljeničko preuzimanje odgovornosti za svoj rad, te njegovo ogledanje u javnosti, na izložbi, gdje izraz matura - ispit zrelosti dolazi do punog smisla.“

Našim dragim maturantima želimo puno uspjeha u životu i daljnjem radu te da i u odabranim zanimanjima ostanu jednako vrijedni kao prilikom izrade svojih završnih radova.

fotografije preuzete s: <http://dubrovniknet.hr/> i <http://ss-umjetnicka-lsorkocevica-du.skole.hr>

luventus ventus.

(Mladost ludost.)

Stiže pismo zabrinutog (i nesretnog) čitatelja u redakciju časopisa o gitarama:

„Pišem vam prvi put i nadam se da ćete moje pismo objaviti u vašoj rubrici „Problemi čitatelja“ bla bla, najbolji ste, ovo ono...

Moj problem je u tome što sam prije nekog vremena primijetio da me žena vara. Ja sam gitarist i stalno putujem i imam svirke po drugim gradovima i primijetio sam da kad god navečer nazovem ženu ona nije doma, kad dođem ona uvijek žuri prva javiti se na telefon, stalno je zovu neki muškarci, a u posljednje vrijeme sve češće ide na piće „sa sestrom“. Osim toga prije par dana kod je mene svratio jedan moj prijatelj gitarist i rekao mi da je vidio kod njega u kafiću moju ženu i nekog čovjeka. Osim toga pitao me je da mu posudim pojačalo. Ja sam mu odgovorio da ću mu ga posuditi ako mi dopusti da se za vrijeme svirke sakrijem iza pojačala i gledam hoće li naići moja žena.

Kad je svirka počela čučnuo sam iza pojačala i poslije prve pjesme primijetio sam da pomalo zuji.

Imam Marshalla MG100HDFX pa me zanima je li to zujanje mali problem ili ga trebam odnijeti majstoru.“

Dolazi glazbenik u ljekarnu i traži „Gispirin“.

Ljekarnica zbunjena reče: „Gospodine oprostite, ali nemamo Gispirin, samo Aspirin!“

- „Ma nema veze gospođo, Gis i As to je isto.“ – odgovori ovaj.

Dvije mačke razgovaraju o umjetnosti:

- Od slikara, najdraži mi je Walt Disney.

- Pa on uopće nije bio slikar!

-Nema veze, ali miševi su mu preslatki...

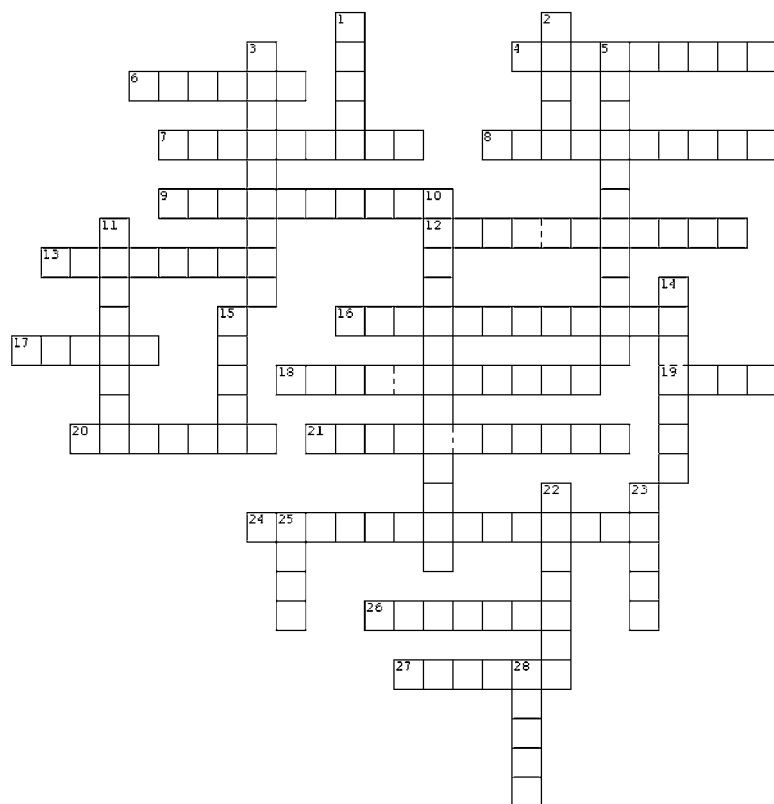

Kako matematičar doziva kokoš? 3.14, 3.14, 3.14...

(za one koji su preskočili sedmi razred $3.14 = \pi$, tj. Pi!)

Učitelj objašnjava vrste glagola, na kraju upita učenika:

- „Kakav je glagol kihnuti?“

Učenik: „Zarazni.“

VODORAVNO

4. autor "Noćne straže"
6. izložbeni prostor učenika UŠLS „Galerija..."
7. V. stupanj u ljestvici
8. crtkanje, sjenčanje tankim usporednim crtama
12. prof. glazbene teorije i voditeljica zborova
13. stalak za slikanje
16. kompozicijski sustav koji se temelji na primjeni proizvoljno odabranog niza od 12 različitih tonova (unutar oktave) i različitih obrata i transpozicija toga niza
17. nadimak Marina Držića
18. profesor likovne kulture u UŠLS
19. tehnika slikanja vodenim bojama pomiješanim s bijelom bojom i ljepljivom tvari
20. dio saksofona i klarineta, u obliku cjevčice, u kojem se stvara zvuk (drugi naziv za pisak)
21. profesor s najviše „uloga"
24. ljubičasta i žuta, crvena i zelena su ... boje
26. tip muškog glasa
27. tehnika zidnog slikarstva

OKOMITO

1. sin Luke Sorkočevića
2. koncertna dvorana UŠLS – crkva svetog...
3. tehnika pravilnog mjerenja u slobodnom crtanju
5. dubrovački slikar 16. stoljeća (Nikola)
10. Manet i Monet predstavnici su...
11. UŠLS – bivši samostan svete...
14. nizozemski slikar bez jednog uha
15. drugi naziv za instrument rog
22. završetak muzičke cjeline
23. prezime profesora: Danijel i Slobodan
25. instrument prema kojem se orkestar „štima“
28. violinski, basov, altov...

RJEŠENJA: 1. Antun; 2. Petra; 3. viziranje; 4. Rembrandt; 5. Božidarjević; 6. mladji; 7. dominant; 8. štrafiranje; 9. Stradivari; 10. impresionizam; 11. Katarine; 12. Maja Marušić; 13. štafeta; 14. van Gogh; 15. homa; 16. dodekafonija; 17. Vidra; 18. Luko Piplica; 19. gvaš; 20. jezica; 21. Antun Nodilo; 22. kadena; 23. Begić; 24. kompleментарne; 25. oboa; 26. barton; 27. freska; 28. ključ

Maturanti – generacija 2016./2017.

Ivo Vodopija, Maroje Katušić, Lovro Kovačević, Tomislav Kralj, Lovro Barišić, Nikola Bašić, Milan Reddy Devlin (bivši učenik UŠLS), Lucijan Selmani, Ana Roko, Lucija Šimunović, Karmen Rihter, Isabella Pendo, Gabrijela Putica, Katarina Baule, Karmen Maškarić, Ivana Blažević, Nikolina Rilović
razrednica: Marija Milošević Nodilo, prof.

*No vrijeme se kreće, no vrijeme se kreće
Ko sunce u krugu,
I nosi nam opet ono što je bilo:
I radost, i tugu.
I sinut će oči, naći će se ruke,
A srca se dići -
I slijepi za stope bivšega života
Njima ćemo ići.*

*Ko zna (ah, niko, niko ništa ne zna.
Krhko je znanje!)
Možda je pao trak istine u me,
A možda su sanje.*

Dobriša Cesarić, „Povratak“

CALLIOPE CLIO ERATO MELPOMENE TERPSICHORE